અનંત અખાડો

—: રચનાર :—

પીર હસન કબીરદીન

ગુજરાતી લીપીમાં
આવૃતિ ૨ જી

સને ૧૯૫૨

નકલ ૧૦૦૦

"ઇસમાઇલીઆ એસોસિએશન" મુંબઇ માટે પ્રેસ સેક્રેટરી
બી. વી. એન. હુદાએ ઇસમાઇલી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભીમપુરા, ડોંગરી,
મુંબઇ નં. ૯ માં છાપી તેજ ઠેકાણેથી પ્રગટ કર્યું.

કિંમત રૂા. ૧.

અનંત અખાડો

રચનારઃ— પીર હસન કબીરદીન.

આશાજી જુગપતિ જુગનાથ શ્રી એસ્લાસ શાહ, હમ મન તેરે ઉમાયોજી.
કાયમ સ્વામી હંસાજીના રાજા, જંપુદીપમેં શાહ આવો...
હરી અનંત અનંત હરી અનંતેજો સ્વામી શાહ, અનંતેજો અંત તુંહી જાણેજી.
એકને મારે શાહ એકને તારે, એકને હરી વર આલે...હરી (૧)
આશાજી ત્રિભોવર સ્વામી શાહ તમે વર દાતા,
સેવા તમારી હમ લીઅણાજી.
સર્વે જીવ તમારી સેવાએ લાગા, તમે છો મધસુધન દેવ. હરી. (૨)
આશાજી ભણે ગુર હરીચંદ્ર એહીજ વિનંતી, સર્વે સુણો વધાઇયુંજી;
અમને વર દીયો તમે કાયમ સ્વામી, મહાવર રાજા મેડઓ દિદાર. હરી. (૩)
આશાજી તરૂઠો ત્રિભોવર કાયમ સ્વામી, વિનંતી સુણો રાએજનજી;
પાછમે પુરખ અલખ લખાયા, સોહી અલખ અનંત પરિચાણુ... હરી. (૪)
આશાજી ચડલા સુરજ તે કેમ છપે, એમહી વિચારો લોકાજી,
જીવ પીંઠ જેણે ત્રિલોક સીરજયા, સો કેમ દુજા હોવે હરી. (૫)
આશાજી અમે સુજાતા તમે વર સ્વાગી, સેવા તમારી હમ લીઅણાજી;
વિનવું વિનવું બહુરૂપે વિનવું, હમ તેરે નામ પતીઅણા હરી. (૬)

આશાજી, ખણમાંહે સેસ્ટી સીરજી ઉપાવો, અને ખણમાંહે દુર ચુકાવોજી;
તારો અંત ન જાણે કોઇ, કરે કિરતાર સો હોઇ. ...... હરી (૭)

આશાજી, સેતરદ્દીપ એરાક ખંડમાંહે, ઘરસર વધાયુ અલી અવતરીયાજી;
અલીકો નામ નિરંજન ભણીયે, શ્રી ઇસ્લામશાહ જુગ પરવરીયા. હરી. (૮)

આશાજી, અનંત પરવ શાહ પેલા થાપીયા, નવે પરવે શાહ આયાજી;
કલમાંહે કાયમ, કાલિંગો સંગારસે રખીયે શાહ પીરે સુખ પાયા. હરી. (૯)

આશાજી કપુરમાંહે રહી વસવા વર દેશે, વસવ તમને મલશેજી,
દેવ દાણવના તીસ દીન નીવેડા થાશે, કમાઇ કમાઇ ફલ લેશે. હરી. (૧૦)

આશાજી, અનંત વરનું શાહ છત્ર ઓઢાએસે, પવન વેગે સીર તાણેજી;
ઝુલફિકાર ખણગ લઇ દુલદુલ ચડશે, અલખ દેવ રહેમાન. હરી (૧૧)

આશાજી, એક લાખ ને ચોવીસ હજાર સાહેબ પેગામ્બર થીયાજી;
સિંતેર સોહસો હુસેની ચડશે, એમ શાહ અસુરને કપે. હરી. (૧૨)

આશાજી, તેત્રીસ કરોડ દેવગુર ભીરમાજીકે સાથે, તે હર હર
કરીને ધર્મ ધીયાયાજી;
પાંચ લાખસુ ઇશ્વર ગોરખ ભણીએ, તે સીંઘણીએ નાદ પુરાવે.
હરી. (૧૩)

આશાજી, ઇશ્વર ભરમા મએસર ભણીએ, પીર પેગામ્બર સરવે આવેજી,
અનંત કરોડી દેવ સુરનર મલસે, જાહેર ચડશે શાહ રથ. હરી. (૧૪)

આશાજી, અજકલ વારે બાર કરોડ, તે સતગુર સોહદેવ સાથેજી;
જો જાણે તો મેલા મેલાવો, તો ગ્નાન વીચારીને ચાલોજી.
હરી. (૧૫)

આશાજી, ધરમ પુત્ર સાથે નવ કરોડ તે સામીજીને દુવારે આવેજી;
અરજણ લાખ છત્રીસે મળશે, ચાલીસ લાખે ભીમ જાણોજી.
હરી. (૧૬)

આશાજી ચઉદ લાખશું સોહદેવ મળશે, નકુળ તે પાંત્રીસ લાખેજી;
શુરાનર ત્યાં મેલા માંહે મળશે, કિરતાર ભરણ ભરશે. હરી. (૧૭)

આશાજી નવાણું કરોડ ત્યાં જખજ મળશે, છપન કરોડ ત્યાં મેઘાજી;
માહદીન શાહ મેલા મિલાવશે, જાગે કિનર કરોડ બત્રીસ. હરી. (૧૮)

આશાજી એક લાખ ને અઢાર કરોડ, તે નરવર હર સંઘારેજી;
એંસી લાખ ગજાગેમર ગુણસે, એમ શાહ પરવ સવારે. હરી. (૧૯)

આશાજી, એંસી કરોડ ઉંટ સમર ચાલશે, ચતુર લાખ ચારાધારીજી;
સપ્ત લાખ નીશાન જુલેશે, બોલીયા બોલ શાહ પાળે. હરી. (૨૦)

આશાજી, ચોસઠ લાખ દલ દેવીના મળશે, અઉઠ કરોડ જીનભુતજી;
રૂએ રૂએ ભાખેઆ, ગણ મણ પડશે, શાહ નવી નવી શેસ્ટી રચાવે.
હરી. (૨૧)

આશાજી, રવ છાયા રવ સુરજ છપસે, ઓછા નીર નદીયેજી;
હંસાજીના રાજા, કરો પીઆણા, નવસો છમછર અદકા ગયા.
હરી. (૨૨)

આશાજી, નાગ લોકનું સેન વખાણું, બાણુ કરોડ પરસાગાજી;
તારો અંત ન જાણે કોઇ, આગમ નિરંજન સાચા. હરી. (૨૩)

આશાજી, રગતા પેચા, કરસના, સેતા, ચો વરણા જુગ હુઆજી;
અવર રંગ તેરા બહુ છાજે, ઇસમેંથી ચાર સુજાતા, હરી. (૨૪)

આશાજી, કલજુગમાંહે બહુ પાખંડ વાપીયા, તીસમાંહે હોયસે નીવેડાજી;
કલમાંહે કાયમ કાલીંગો સંઘારશે, તીસ સીર એહી અખાડા.
હરી. (૨૫)

આશાજી, કલજુગમાંહે બહુ પાખંડ વાપીયા, સતી કોઇ વિરલા હોશેજી;
કાલીંગો દાણવ તપ કરી આવ્યા, તે કરોધ મુખે ખોઈ જાયે.
હરી. (૨૬)

આશાજી, કલજુગમાંહે અઘોર પાપ વરત્યા, તીસમાંહે આપકું રાખોજી,
જો જાણો નવશા ભેટું, તો ગીનાન વિચારીને ચાલો. હરી. (૨૭)

આશાજી, તંબલ ધધામાં ભેરીયું વાજે, વાજે તે વાજીંત્ર ઘણેરાજી;
સરગ મરત પઇયારજ કંપે સરવણે પડશે અવાજ. ......હરી. (૨૮)

આશાજી, ખડગ કુદરતી અપુરવ છાજે, નર કાસમશાહ વાએજી;
પાંચ નદી રણ ખેત્ર મુલસતાન રચેસે ત્યાં દઈત કાલીંગાને ઘાએસે.
હરી. (૨૯)

આશાજી ધરમજુગ કીરતાર રચેસે, અને પાપને દુર ચુકાવેજી;
અમે દીદારી કેશવ કેરા, દુઆરે શાહ સદાયા. ... ...હરી. (૩૦)

આશાજી, મુલસ ચોક શાહ તખતેજ બેસસે, રામરાજ ત્યાં દેશેજી,
વીશનવ રૂપે વીશવા વર દેશે, ઈમામ રૂપે ફલ દેશે.......હરી. (૩૧)

આશાજી, જયાં જેમ માંગો ત્યાં તેમ વરશે, સતગુર ઘેર આનંદજી;
ઘેર રખીસરને વધામણા હોયસે, ત્રુઠો ગોપીવર ગોવિન્દ. હરી. (૩૨)

આશાજી, પરવ સંપુરણ, નારાયણ થાપેયા, અજ સોં મહાદીન આયાજી;
જેણે સુજાતા તેણે વર પાયા, અંધલે જનમ હરાયા.......હરી. (૩૩)

આશાજી, દસમે પાત્ર નકલંકી નારાયણ, મહાવર હર પરણશેજી;
સતગુર સહોદેવે જેણે જીવે જાણીયા, તે જીવ લખીયા વયકુંઠ વાસ.
હરી. (૩૪)

આશાજી, સવાલાખ કલજુગ માંહે ભોગવે, પછી અમરાપુરી પહોંચેજી,
અમર માનીયા તે અમરાપુરી પહોતા, તે દીદારી શાહના સદાય.
હરી. (૩૫)

આશાજી, પરવ સંપુરણ નારાયણે થાપીયા, પીર હસનશાહ તતવ
વીચારીયાજી;
જેણે સુજાતા તેણે વર પાયા, ભેટીયા તતવ દીદાર. ......હરી. (૩૬)

આશાજી, બાર કરોડના ભરણ ભરાવીયા, સોહી ગુર તમ ઘેર આયાજી,
મનમાંહે કછુક મોટાઇ આણી તો આણી લોઢાની ભીંત. હરી. (૩૭)

આશાજી, હમે ગુનેહગાર બંદાભી તેરા, તમે છો બક્ષણહારજી;
સરવે જીવ તમારી સેવાએ લાગા, તમે છો નર અવતાર. હરી. (૩૮)

આશાજી, છ માસ છ દીન પુરા થયા, તબ તમે મહેરજ લાઇજી;
નવ હુગાની પાઘ બનાઈ તે સીર લખીયા નામ ઇલાહી. હરી. (૩૯)

આશાજી, લીલા આકડા અમેજ દાયા અને નીલી બેસ બનાઇજી,
તીસમાંહેથી રૂ નીકાલી, તીસકી પાઘ બનાઈ. ....હરી. (૪૦)

આશાજી, ત્રકલી ઉપર સુત્રજ કાંતીયા, અને દીન હુવા રહેમાનજી;
અરજ બંદગી ઉસમાંહે કીધી, સોહી તમે હૃદયમાંહે આણો.
હરી. (૪૧)

આશાજી, ઉંચ મુલકથી પીયાણા કીધા, બએઠ રયા ઉસ ઠામજી;
નજર મહેરકી જબ હુઇ, હુઈ સો આપોહી આપ. ......હરી. (૪૨)

આશાજી, સીરબંધ લઇને, જ્યારે આપવા ચાલ્યા, કીયા સો
આપોહી આપજી;
સીરબંધ લઈ જબ કહેકમાંહે પોતા, તબ ભેટીયા દીન રહેમાન.
હરી. (૪૩)

આશા છ માસ છ દીન પુરા હુઆ, તબ લોઢાની ભીંત ટલાઇજી;
પીર સદરદીન સામા જઇ ઉભા, હુવા સો સન્મુખ આપ. હરી. (૪૪)

આશાજી, શ્રી એસ્લામશાહ તખતજ બેઠા, તારે દીન હુઆ રહેમાનજી;
સીરબંધ લઇ ગુરને મુસ્તક દીધા, તારે સીર નાગા કરી નરજી બેઠા.
હરી. (૪૫)

આશાજી, સીરબંધ લઇને કાઢીયો છેડો અને દીયા તે હાથોહી હાથજી,
છેડો લઈ જયારે હાથમાંહી દીધો, તારે અનંતકો હુઓ પરીયાણ.
હરી. (૪૬)

આશાજી, તખતે બેઠા સીરબંધ બાંધી, તારે દેવ મલીયા અપારજી;
પીર સદરદીન સામા જઈ બેઠા, બેઠા કરે શુકરાના. હરી. (૪૭)

આશાજી, નવ છુગાની પાગજ બાંધી, સીરબંધ બાંધીયો સુલતાનજી;
પાંચસો ગજ નવ છુગાજ હુઆ, હુઆ સે પુરા પરીયાણ. હરી. (૪૮)

આશાજી, ગુર ભરમાજી ઉઠી કરી આવીયા, આવ્યા તે ગુર હસન
શાહકે પાસજી;
ધન ધન કરણી ગુરજી તમારી, ધન સો રખીસરે જાણીયો.
હરી. (૪૯)

આશાજી, સીરબંધ બાંધી સુજદમેં આયા, તારે દીન હુવા રહેમાનજી;
અણુત કરોડનો ભારજ મોટો, તે હમથી ઉઠાયો નવ જાય.
હરી. (૫૦)

આશાજી, સરગ મરત પઈયારજ સર્વે, શીરબંધ હુવા સીર ભારીજી;
કીડી મકોડી સરવે કુચ્છ આવીયા, તારે ભાર હુવા સીર ભારી.
હરી. (૫૧)

આશાજી, તેરે અંતકો અંત તુંહીજ જાણે, હમથી ભાર ઉઠાયો
નવ જાયજી;
તમકુ હમકુ જે જીવ જાણે, તે સરવે અનંત લખાયે. ...હરી. (૫૨)

આશાજી, અરજ વિનંતી અમ તણી સાંભળો, કરીયે યે ફરયાદજી;
અમે ગુનેહગાર બંદા તેરા તમે છો દીન દયાળ. ....હરી. (૫૩)

આશાજી, ચાર જુગના જીવડા મલીયા અને મલીયા છે બહુ ગુનેહગારજી;
છેલો અખાડો કલજુગ માંહે, સોહી પાપ હમથી ઉઠાયો નવ જાયજી.
હરી. (૫૪)

આશાજી, કલજુગમાંહે અઘોર પાપજ વરતીયા, કુડેકુડ લીખાયાજી;
સતકો મારગ કોઈ નવ જાણે, સરવેઈ અસત કહેવાયે. ...હરી. (૫૫)

આશાજી, હમકું તમકું જે જીવ જાણે, અને પીરશાહ જાપ જપશેજી;
સોહી જીવ અણુતમાંહે લીખાયા, અવર સો મુરખે જનમ ગમાયા.
હરી. (૫૬)

આશાજી, પાંચ સાત નવ બારજ છુટા, અણુત રહ્યો ત્યાં ઠાલોજી,
સીરબંધ બાંધી અણુત ઉઠાયા, સો ભાર હમથી ઉઠાયો નવ જાયે.
હરી. (૫૭)

આશાજી, કેતા કલપ ને કેતા જુગ તીસ માંહે ગુર તુંહી હુઆજી;
અણુતનો ગુર તે તમને જાણુ, સોહી આજ તમને પિછાણુ.
હરી. (૫૮)

આશાજી, હસન આલ હુસેની આયા, સોહી હસનશાહ જાણોજી;
પીર હસન કબીરદીન નામ પિછાણો, આલ ઇમામ પરિવાર.
હરી. (૫૯)

આશાજી, દઈ આશિષ કરી મહેરબાની, પીર સદરદીન ચાલ્યાજી;
સરગ ભમણમાંહે વાસા કીના, તો બાર કરોડ જીવ સાથે.
હરી. (૬૦)

આશાજી, શ્રી ઇસ્લામશાહ મહેરજ કીધી, હાથીડું દઇને ઉગાર્યાજી;
અમને તમને જે જીવ જાણે, સોહી જીવ અમ ઘેર આવે.
હરી. (૬૧)

આશાજી, કોલ કરાર ગુરજીસું કીધા, અને કીધા તે હાથોહાથ;
યાં થકી ગુરજી આપ સધાર્યા, આવ્યા તે નરને પાસ. હરી. (૬૨)

આશાજી, પાપ અમારા ઉતારો સામી, અમે છીએ ગુન્હેગારજી;
દરસન તમારા જબહી મેં દેખ્યા, તારે છુટા સર્વે જંજાલ.
હરી. (૬૩)

આશાજી, કલજુગ માંહે પાત્ર નકલંકી આવે, આવે તે ગઢ મુલસ્તાનજી;
પાંચ નદી ગઢ હેઠજ હોશે, ત્યાં તે દઇંતને ઘાયસે. ......હરી. (૬૪)

આશાજી, રખીસરને ઘેર વધામણા હોયશે, હોયશે જંપુદીપ માંહેજી;
સાબરમતી નદી પુર જ વહેશે અને વહેશે તે લોહીની ધાર.
હરી. (૬૫)

આશાજી, અનેક કટક નદીએ મલશે, મલશે તે બહુ અપારજી;
રૂખી મુનીવર સરવે મલશે, અને મલશે તે જંપુદીપમાંહે.
હરી. (૬૬)

આશાજી, પાખંડી જીવતો અનંત મલસે, મલસે તે દઇંતની જોડજી;
કોઈ કેને ઓળખી ન જાણે, કરશે સેવા સાર. ... ...હરી. (૬૭)

આશાજી, વિખડી વેળા ને કઠણ પોહોરો, તીસમાંહે તમે આયાજી;
જંપુદીપમાંહે પાંચજ ગાડો, તો મહેર કરે મોરો સાંહીયા.
હરી. (૬૮)

આશાજી, ધરમ મેલી જો અધરમે ચાલે, ને મનમાંહે નવ ચેતેજી;
વેદ શાસ્ત્ર સાંભળી ન ચાલે, ચાલે તે કુડે કામ. … …હરી. (૬૯)

આશાજી મુનીવર થઈ ધર્મસરા નહીં આવે, અને ગતમાંહે
હાલ ન ગુજારેજી;
હાથ પગ તેના વાઢી નાંખશે, તે બોહત કરશે પુકાર. …હરી. (૭૦)

આશાજી, નવ પરબત નવ ફુંકે ઉડાડશે, ત્યાં દઇતજ બેઠાજી;
ચીણબ નગરીનું ઠામજ જાણો, મેર પરબત તેનું નામ. હરી. (૭૧)

આશાજી, ચીણબ નગરી ફીટી જાશે, ચોસઠ દઈતની જોડજી;
કાલીંગો દાણવ વાટ જ લુંટશે, રખીસરના મન ફેરાવે. હરી. (૭૨)

આશાજી, દઈત દાનવ કરીને લુંટશે, એસા વેદ ચલાવેજી;
આપે અલાહ આપ કીલાવે, તારે રખીસરના મન ફેરાવે. હરી. (૭૩)

આશાજી, સતીઆના સત શ્રી એસ્લામશાહ રાખે, સેવો સોહી નરજી,
એણે ઠામે જે નર બેસે, તેને ધીઆવો ગતીઉ લોકા. …હરી. (૭૪)

આશાજી, જંપુદીપે શાહ તખત રચાવે, નુર નબી ત્યાં આવેજી;
સેતર દીપ એરાકખંડ માંહે, કરશે નર વધાઇયુંજી. ……હરી. (૭૫)

આશાજી, નવે અવતારે શાહ નવ દાણવ માર્યા, નર અવતાર ઇલાહીજી;
દસમો અવતાર અલીજીનો જાણો, દાણવને સોહી નર મારે.
હરી. (૭૬)

આશાજી, અલી રૂપે શાહ રાજ રચાવે, આરબી રૂપે અલી બેસેજી;
સાચ જુઠના નિવેડા કરશે, કરશે તે જંપુદીપમાંહે. ……હરી. (૭૭)

આશાજી, રમત ખેલ સંપુર્ણ કીધા, કીધા તે નવે અવતારેજી;
દસમે કાયમ કાલીંગો સંહારશે, રખીસરને રાજ કરાવે....
હરી. (૭૮)

આશાજી, સવા લાખ વરસ રખીસર રાજ કરશે, પછી મહાદન મંડાવેજી;
ખરા ખોટાના પારખાં થાશે, થાશે તે એણે ઠામ. ……હરી. (૭૯)

આશાજી, હીણા ખીણા રાજમાંહે આવે તે પીર હસન કબીરદીન
સાથેજી;
સવા લાખ વરસ રખીસર રાજ કરશે, પછી તે કોઈ નહીં આવે.
હરી. (૮૦)

આશાજી રતન જુગ સરવે વરતીને ચાલશે, પછી મહાદનનો દિન થાશેજી
તીસ વેળામાહે કોઈ નહી તારે, ધરમ ઉતારે પાર. ......હરી. (૮૧)

આશાજી, દીઓ દસોંદ ને નરને સેવો, તો મન કરીયો વધાઈયુંજી;
તો મહાદન તમને દોયલો ન લાગે, બેસો ગુરનર ને પાસ.
હરી. (૮૨)

આશાજી, અમે સુઝાતા અમે વર પાયા, રખીસરોને ભેદ બતાયાજી;
સાંભળો રખીસરો તમે વેદ વિચારો, ચાલો તે સત ધરમે.
હરી. (૮૩)

આશાજી. સતપંથ સોળ કળાસુ જાણો, ઉગ્યા તે સુરજ કહેવાય;
કુડા વાદળા જયારે આડા આવે, ત્યારે રહેશે સુરજ ઢંકાઈ.
હરી. (૮૪)

આશાજી સતપંથ સાચો ને રખીસર ખોટા, અને હોશે તે ખોટાને ખોટજી;
ઉસથી સુરજ છુપી કરી ચાલે, તે અંધલે જનમ ગમાયા.
હરી. (૮૫)

આશાજી જનમ ખોટા તે જીવ કહીએ, જે ગીનાન વિચારી
નહી ચાલેજી;
તે જીવ માનખા જનમજ હોશે, પણ હોશે તે ઢોર પરમાણ......
હરી. (૮૬)

આશાજી ગુરનર ભાંખી ગીનાન સુણાયા, દીયા તે રખીસરને હાથજી;
રખીસર તે જે ગીનાનજ જાણે, તે બેસે શાહપીરકે પાસ.
હરી. (૮૭)

આશાજી ઉઠ કરોડ રોમ રાય કહીએ, કહીએ તે શાહાની વાડીજી,
રોમે રોમે શામીજી રહેશે, કરે બંદાની સાર. ... ...હરી. (૮૮)

આશાજી નવ નાડ બંદ્યાની જાણો, તે પણ શાહજીને હાથજી;
એક નાડ જો બંધજ રહેશે, તો કબી ન હોવે સાર. ...હરી. (૮૯)

આશાજી કાયા વાડી મોરે શાહજીએ કીધી, અને કીધી તે
આપોઇ આપજી;
અમને તમને સામી રાજે સીરજયા, તે માંહે દુજા કોઇ નવ જાણે.
હરી. (૯૦)

આશાજી ચઉદ લોકથી ચાલી આવ્યા, આવ્યા તેઇ નર અવતારજી;
ઇ નર મેલીને દુજાને ધીઆવે, તે જીવ નરગે જાશે. ...હરી. (૯૧)

આશાજી આલ ઇમામ અલીજી આવ્યા, સોહી આજ કલજુગમાંહે
બેઠાજી;
અવતારે અવતારે આલ લખાણી, સો કેમ દુજા હોય.
હરી. (૯૨)

આશાજી, કલજુગમાંહે જે ખોટા થાશે, તે દઇંત દાણવ કેરી જોડજી;
નરને આલે જે કોઇ હોશે, તે સોલ કલાસુ જાણો. ......હરી. (૯૩)

આશાજી, કલજુગમાંહે નર પરતક બેઠા, તે પછમ દીસે જાણોજી;
જેણે સુઝાતા તેણે વર પાયા, અવર તે મુરખ કહેવાય. ...હરી. (૯૪)

આશાજી, દાડે પોતે દલ ઉલટશે, તે માંહે કોઇ કોઇ હોશેજી;
દલ દેખી જે જીવ સત જ મેલશે, તે જાશે દઇંતને ઘેર.
હરી. (૯૫)

આશાજી, ભાદર નદી પાસે દલ બે પડશે, ને ફરતી ખાઇ ખોદાશેજી;
પરવત ડુંગર ઉડી ઉડી જાશે, પાણી ખુટી જાશે પાતાલ. ...હરી. (૯૬)

આશાજી, એવી વેલા દોએલી આવશે, તારે દાણો પુડીએ વેચાશેજી,
તે વેલામાંહે સત જ રાખે, રાખે શ્રી સારંગધર સામી. હરી. (૯૭)

આશાજી, પીર પેગમ્બર સરવે જીવ જાગે, જાગે તે જંપુદીપ માંહેજી;
જંપુદીપ માંહે મેલાણજ હોશે, ઇમામપુરી નગરી જાણો. હરી. (૯૮)

આશાજી, ઠામો ઠામથી ફોજ જ ચાલે, ને ચાલે તે બહુ જીવજી;
અણુત અખાડો તીસ દિન હોશે, હોશે તે હલહલકાર. હરી. (૯૯)

આશાજી, પીર પેગમ્બર સરવે મોટા હોશે, હોશે તે એણે ઠામજી;
સહુમાંહે અલી તેજવંત જાણો, સો શાહ બેઠા તખત રચાય.
હરી. (૧૦૦)

આશાજી, તખતે બેઠા કોઈ કોઈ જાણે, જેણે જીવે યાં ચેત્યાજી;
બીજાન તોલ્યાનું જારે ઠામજ હોશે, હોશે તે એણે ઠામ.
હરી. (૧૦૧)

આશાજી, ગુર અવતારે બહુ ગુર આવ્યા, તે માંહે સારંગધર જાણોજી;
ગુર હસનશાહને વરજ આપ્યા, આપ્યા તે અનંતનું જાણો.
હરી. (૧૦૨)

આશાજી, સરવે જીવના લેખા થાશે, થાશે તે જંપુદીપમાંહેજી,
જે જીવ ખોટા તીસદીન હોશે, હોશે તે નરગ દુઆર. હરી. (૧૦૩)

આશાજી, પેટ કારણ પાપ કમાવે, તે ભઠ પડયા અવતારજી;
આગલ જાતાં ખોટા પડશે, તે જાશે નરગ દુઆર. ...હરી. (૧૦૪)

આશાજી, માનખા અવતાર ઉત્તમજ કીધા, અને કીયા સો ઉત્તમજ
કામજી;
દસોંદ વિના નીચા કહેવાશે, તેની સાંખ ન પોતી આય...
હરી. (૧૦૫)

આશાજી, શુડ દસોંદ ને મુળજ ધરમ, ફલ તે મુનીવર જાણોજી;
હાલ વાયકે ગતમાંહે ગુજારો, તો પોહોંચે ગુરનરને હાથ.
હરી. (૧૦૬)

આશાજી, કરો દયા ને મહેરજ આણો, મહાદન અમને છોડાવોજી;
ફરમાન કરી નરજી બોલ્યા, ચાલો તે ગુર ગીનાન. ...હરી. (૧૦૭)

આશાજી, કરતા જુગમાંહે ધરમજ કરતા, જીવડા છુટા અપારજી,
ત્રેતા જુગમાંહે તપજ હુઆ, તો જીવડા છુટા અપાર. હરી. (૧૦૮)

આશાજી, દુઆપુર જુગમાંહે ઉતપુત કીધા, ને ઉતમ જીવ ઉપનાજી;
દુઆપુર જુગમાંહે જીવ તારીને મેલ્યા, તે પોતા દેવ દુઆર.
હરી. (૧૦૯)

આશાજી, કલજુગ પાપી મધમજ ઉપનુ, તે માંહે જીવડા છુટાજી;
પીર સદરદીન બંદગી કીધી, તારે બાર કરોડ જીવ છુટા. હરી. (૧૧૦)

આશાજી, બાકી કલમાંહે છાશજ રહી, તે આવી અમારે હાથજી,
દાડો ચડતે વણશી જાશે, તે માંહેથી કોણ જીવ આવે. હરી. (૧૧૧)

આશાજી, કલજુગ પુરો બરાબર વએસે, તપે તે કોઈ નહી જાગેજી;
પાપ કરી જયારે હમ પાસે આવે, તો તપે સોહી જીવ છોડાવે.
હરી. (૧૧૨)

આશાજી, કલજુગમાંહે એવી છાશજ ઉપની, તે માંહે માંખણ
કોણ નાંખેજી;
અમે સીંચતા સીંચતા થાકીજ રહ્યા, પણ મોમનનાં મન કઠણ.
હરી. (૧૧૩)

આશાજી, અમર માની અણત ઉઠાયા તેનું ભારજ ટાલોજી;
થોડે ધરમે ઉગારીને લેજો, મહેર કરો મોરા સામી. ...હરી. (૧૧૪)

આશાજી, તીલ ધરમ ને હસતી પાપ, સોહી ગત ઉતારેજી;
ગતનાં વચન તે નરજી માને, તે માહાદન માંહે નહીં પુછાયે.
હરી. (૧૧૫)

આશાજી, સતસેથી જે ગતમાંહે આવે, ગતનો મેલો સોહીજી;
પાપ ઉતરાવી પાછા નહી કરે, સોહી જીવ હમ તુમકું પ્યારા.
હરી. (૧૧૬)

આશાજી, ધરમ રચાવે ધરમી સોહી, ધરમી ધરમે રહેવેજી;
સત સુકરીત સીદકે આપો, તો પહોંચો સરગ દુઆર.
હરી. (૧૧૭)

આશાજી, ખરી રચના ખરા ખરી રાખો, સાચે મારગે ચાલોજી;
ગુરનર બેઈ એક કરી જાણો, તો કરણી ગુરજી કમાઇ. હરી. (૧૧૮)

આશાજી, તમ કારણ મેં અવતારજ લીધા, છેલ્લી સંધ માંહે જાણોજી;
છેલ્લી વેલમાંહે ચેતીને ચાલો, તો પોહોંચો સરગ દુઆર.
હરી. (૧૧૯)

આશાજી અમે ઉણીયાચારી બહુ ઘર પામ્યા, ઘર દીઠે ઘર આવ્યાજી;
તપ વિના કોઇ મારગ ન પોતા, કહે પીર હસન કબીરદીન સાચ.
હરી. (૧૨૦)

આશાજી તીલ અહંકાર ઘણુંજ કીધા, કીધા તે લોઢાની ભીંતજી;
તારે આગલ એટલું નહીં ચાલે, જે કીધી, લોઢાની ભીંત...
હરી. (૧૨૧)

આશાજી હમ કારણ ગુરજી ઇયાંજ બેઠા, તે છ માસ છ દીનજી;
અરજ બંદગી ગુરે એવીજ કીધી, તબ હુઇ શાહની મહેરબાની.
હરી. (૧૨૨)

આસાજી કેની માઇ ને કેનો બાપ, કુટુંબ કેનું નહી ચાલેજી;
ઉતમ કરણી જીવની દીઠી, તબ સો દીધા શાહજી દીદાર.
હરી. (૧૨૩)

આશાજી અમે ઉણીયાચારી બહુ જીવ કહીએ, અને કહીએ
તમારા દાસજી;
મહેર કરી જબ મોરે શાહજી દીધા, દીધા તબ દીદાર.
હરી. (૧૨૪)

આશાજી આલ અલી પેગમ્બર ચાલી આવ્યા, આવ્યા તે નબીજીની
જોડજી;
નબી થકી સરવે આલજ ચાલી, રહેમ રાય સુલતાન. હરી. (૧૨૫)

આશાજી દુનીયા કારણ શાહ દીનજ કીધા, તે કોઇ કોઇ જીવ ચેત્યાજી;
અબકા ભુલા કોઈ ઠામ ન પહોંચે, જાશે તે નરગ દુઆર,
હરી. (૧૨૬)

આશાજી સંસાર સરવે સૃષ્ટિ તમારી, અને સરવે માનખા જીવજી;
દયા કરી તમે અમને તારો, સામી સરવે જીવ તમારા. હરી. (૧૨૭)

આશાજી તે માંહેથી સતપંથ દીધા, દીધા તે દીદારજી;
સતપંથ માંહે જે જીવ નહી ચેત્યા, તે જાશે નરગ દુઆર.
હરી. (૧૨૮)

આશાજી નાના મોટા સરવે જીવ તમારા, અને સરવે જીવ તમારા કહીએજી;
સહુના વર તો તમને જાણું, સોહી જાણું દેવ મોરાર. હરી. (૧૨૯)

આશાજી સરગ મરત પઇયારજ કહીએ, તે સરવેઈ જીવ તમારાજી;
સહુના વર તો તમને જાણું, સોહી જાણું દેવ મોરાર. હરી. (૧૩૦)

આશાજી સરવે માંહે સાચો સતપંથ કીધો, કીધો તે સદા ઉતમજી,
સતપંથ માંહેથી જે જીવ ભુલા, તેનું નહી કોઇ ઠામ. હરી. (૧૩૧)

આશાજી નવખંડમાંહે તમેજ રચીયા, અને રચીયા તે સરવે સંસારજી;
કાઢી પાવલ ગુરમુખે લાવ્યા, તેની બીજાને નહી કાંઈ સુધ. હરી. (૧૩૨)

આશાજી પાવલ દઈ ગુરસું બોલજ દીધા, અને કીધા ત્યારે જાણજી;
ગુરે લઈ કરી રખીસરને દીધા, રખીસરે લઇને પીધા સોઈ.
હરી. (૧૩૩)

આશાજી પાવલ પીને ગતમાંહે આવો, અને કરો ગુરનું ગીનાનજી;
ગુરનું ગીનાન જે ઓછું કરી જાણે, તે જાશે નરગ દુઆર.
હરી. (૧૩૪)

આશાજી નુરના પગલાં જાહેર દીઠાં, બેઠા તે કહેકને દુઆરજી;
તે નર દેખી જે જીવ ભુલા, તે પડશે દોઝખ માંહે. ...હરી. (૧૩૫)

આશાજી ચઉદ ભમણમાંહે રમીઝમી બેઠા, બેઠા તે જંબુદીપમાંહેજી;
તેની સુરત રસુલથી થાશે, તે પીર હસન કબીરદીન જાણ.
હરી. (૧૩૬)

આશાજી અણત મેલા ઇયાંજ મલશે, અને અનંતે અનંત મલશેજી;
તે માંહે મોટા પીર પેગમ્બર આવે, પીર શમસદીન નિરવાણ.
હરી. (૧૩૭)

આશાજી અસાહેબા એંસી લાખજ મલશે, મલશે તે કરોડા કરોડજી;
તંબલ દદામાં ભેરીઉં વાજસે, વાજશે તે વાજીંત્ર ઘણેરા. હરી. (૧૩૮)

આશાજી માણેક મોતી લાલ પદારથ, બાંધશે ઉંડું સાથજી;
ઇસમાઇલ ફિરસ્તો વચ્ચે ફરશે, શાહ બેસસે જંપુદીપમાંહે.
હરી. (૧૩૯)

આશાજી સાહેબજીનું સેન ચડશે, અને હોશે તે હલહલકારજી;
વીજળી વરાકે ફીર ફીર ફેરા, બેસશે શાહ સરદાર. ...હરી. (૧૪૦)

આશાજી અલીશાહા કેરા સેન વખાણો, અનંત કરોડ જીવ સાથેજી;
મારી દાણવ શાહ દુર કરશે, વાજે તંબલ નિશાન. ...હરી. (૧૪૧)

આશાજી સવાલાખ પીર પેગમ્બર આવે, તે માંહે એક સરદારજી,
તીસ શિર એક છત્રજ હોશે, હોશે તે શાહજીકે પાસ. હરી. (૧૪૨)

આશાજી ફરમાની જીવ બહુ મલશે, હુરાંઉ તેની હજુરજી;
અમીના પ્યાલા હાથે દેશે, રખીસરને ઘેર વધાઈયું ......હરી. (૧૪૩)

આશાજી હુરાંઉ કેરા સેન વખાણો, પુરબ દીસ પીઆણાંજી;
ફરમાની વર તેને દેશે, હોશે તે તેના ઘરની નાર. ...હરી. (૧૪૪)

આશાજી ચોધાર એક છત્ર ઢરશે, ઢરશે તે પાંડવાને હાથજી;
ખુરાસાની ત્યાં ચોકી કહીએ, ચોકી તેની જાણો. ......હરી (૧૪૫)

આશાજી મારશે દાણવ પાંડવ મોરે થાશે, સતીઆ સોહી જાણોજી;
જનમ તપીઆ એ જીવ કહીએ, તેને ઉતમજ જાણો. હરી. (૧૪૬)

આશાજી એવા દલ જયારે એકઠાજ મલશે, હોશે તે રમઝુમકારજી;
એનસીયા કુંતા માતા દ્રોપદી આવે, આવે તે હરીચંદ્રની નાર.
હરી. (૧૪૭)

આશાજી દઇંતને મારી નરવશ કરશે, તે રૂમ રાહે રહેમાનજી;
મુનીવર કારણ સેન રચાવે, પરણે શાહ વિશ્વ કુંવારી નાર...
હરી. (૧૪૮)

આશાજી વિશ્વ કુંવારી નરની નાર, તે રમઝમ કરતી આવેજી;
સેન સઘળું પાયેજ પડશે, પડશે સઘળો સંસાર. ......હરી. (૧૪૯)

આશાજી ઉત્તમ રખીસરને ઘેર તે નારી આવશે, અને દેશે
અમીના કંચોલાજી;
પાછા વળી તેને આશિષ દેશે, જે ધન ધન રખીસર અવતાર.
હરી. (૧૫૦)

આશાજી રખીસરને ઘેર તે હુરા આવે, તે નીત નીત દુઆરમાંહે
કરશે રાજજી;
વરત લઈ ખુરાકજ આલે, ધન ધન રખીસર અવતાર. હરી. (૧૫૧)

આશાજી દેવ સભા તે રખીસર ઘેર આવે, તે આવે અણુત અખાડોજી;
કલજુગના રખીસર ઉત્તમજ કહીએ, જે આજ પાપમાંહેથી છુટા.
હરી. (૧૫૨)

આશાજી સહુ જુગથી કલજુગ ઉતમ, તે માંહે નરજી બેઠાજી,
નબી નુર આ જુગમાંહે આવ્યા, આવ્યા આદ અવતાર. હરી. (૧૫૩)

આશાજી ધરમ જુગ કીરતાર રચશે, પાપને દુર ચુકાવેજી;
સતજુગ કેરી વાતજ કહેવી સતીયે સત ચલાયા. ......હરી. (૧૫૪)

આશાજી ખરા ખોટાના પારખાં થાશે, તમે મુનીવર ચેતીને ચાલોજી;
દશોંદ વીના મુળ ઉખડીને જાશે, જાશે તે ઘોર અંધાર. હરી. (૧૫૫)

આશાજી થુડ મેલી જો ડાળકુ ધીઆવે, તે ડાળે ફ્લ શું ખાવેજી?
થુડ સુકા તો ડાળ સુકી જાશે, જાશે તે ઘોર અંધાર. હરી. (૧૫૬)

આશાજી દીન દુનીયામાંહે ગુરજી કહીએ, કહીએ તે પીર હસન
કબીરદીન તેનું નામજી;
વારે કરો પુરખ સેવો, કરીયો મન આનંદ. ....હરી. (૧૫૭)

આશાજી નર અવતારે નરજી આવ્યા, ગુર અવતારે ગુર સોહી હોવેજી;
માણસ કેરી શાહ દેવ કરશે, શાહને કરતાં ન લાગે વાર.
હરી. (૧૫૮)

આશાજી ઉતમચંદની વાતજ કહીએ, ઉતમ કોણ જીવ કહાવેજી;
કાયા કાચી પકાવીને ચાલો, તો પોહોંચો સરગ દુઆર. હરી. (૧૫૯)

આશાજી પુરી ફીરીઆ ધરમજ ગીરીઆ, સેવો સોહી નરજી;
અહુંકારે વાદે કોઈ નહી તરીઆ પીર પેગમ્બર સોહી. હરી. (૧૬૦)

આશાજી તીલ એક અહંકાર કાજે, આવી લોઢાની ભીંતજી;
૭ માસ લગણ જબ ગુરે તોહોકજ પહેર્યા, તારે હુઆ દીન રહેમાન;
હરી. (૧૬૧)

આશાજી અહંકાર કારણ રાવણ માર્યો, દસ મસ્તકનો રાયજી;
લંકા જેસા કોટ ગમાયા, હુઓ સોહી હલાક. ....હરી. (૧૬૨)

આશાજી માનખા અવતાર લઈને આવ્યા, તે બહુ જીવ વગોયાજી;
માયા કારણ જીવ લોભાણો, તે ફરી ફરી આવ્યો અવતાર.
હરી. (૧૬૩)

આશાજી એક જીવ કારણ બહુ અવતર્યો, તે ભઠ પડયો અવતારજી;
માણક સરખી કાયા ગુમાવી, પડયો તે નીચ અવતાર. હરી. (૧૬૪)

આશાજી જીવણા થોડા પાપ ન કરીએ, કરો દાન કમાઈજી;
લોક કુટુંબ કોઈ સાથ ન આવે, જે દેશો તે લેશો. ...હરી. (૧૬૫)

આશાજી જીવ અવતારે બહુ જીવ જાણો, અને સરવેઈ જીવ એકજી;
જીવને દુઃખ જે જીવ દેશે, તે સોહી જીવ આપહી લેવે. હરી. (૧૬૬)

આશાજી શાહને દુવારે સરવે જીવ સરખા, કોઇ હીણા નહી ખીણાજી,
જીવ જીવને પરખીને લેજો, નહી તો લેશો અવતાર. હરી. (૧૬૭)

આશાજી સંસાર સરજ્યા માયા વળગી, જીવ લોભાણો ભુલો જાયજી.
તીસમાંહે ગુર ગીનાનજ દીધા, કીધા તમને જાણ. ...હરી. (૧૬૮)

આશાજી પાણી પત્થર લકકડ લોહો, સરવે અલીજીએ સીરજ્યાજી;
જીનુકી જેસી સુકરીત હોશે, તીનકું તેસા અવતાર. હરી. (૧૬૯)

આશાજી મારગ ચોકખો મલી કરી ચાલો, અંધેરા નથી લગારજી,
અંજવાળા માંહે જે અંધેરા કરશે, તે જાશે નરગ દુવાર. હરી. (૧૭૦)

આશાજી અમને સોહી ગુર ભરમાજી થાપીઆ, તારે તે એક જીવ
કરી દીઠાજી;
નાના મોટા સરવે એકજ દીઠા, નહી કોઇ હીણા ન ખીણા.
હરી. (૧૭૧)

આશાજી સતપંથ એહી સદા ઉતમ સોહી અમને પાયાજી;
અમારા જીવ અમે ઓળખીને પાયા, દીધા તેને ગુર ગીનાન.
હરી. (૧૭૨)

આશાજી ધરમ મારગ આપણો રાખો, કેને નહી તમે ખંડોજી;
આગળ જાતાં સહુ મળશે, મળશે તે શાહને દુવાર. હરી. (૧૭૩)

આશાજી સાધનો મારગ છાનો ધરમ, અને છાનુ હેતજ રાખોજી;
આગળ જાતા જાહેર થાશે, તારે મુરખ હાથ ઘસાયે. હરી. (૧૭૪)

આશાજી હાથ ઘસંતા હાડ નિસરશે, જેણે પંથકી શુધ નવ પાઇજી;
વેલા હતી તે વહી કરી ચાલી, હવે રહ્યા હાથજ ખાલી.
હરી. (૧૭૫)

આશાજી જુગ પરમાણે પંથ રચાયા, ભેદ કેણે કેણે પાયાજી;
ભેદ છોડી જે જીવ અભેદ ચાલે, તે જીવ પડશે જંજાળ.
હરી. (૧૭૬)

આશાજી હીંદુ મુસલમાન શાહજીના જીવડા, કેની ભ્રાંત ન કાઢોજી;
સહુ જીવ મળશે શાહજીને પાસે, લેખા લેશે નારાયણ. હરી. (૧૭૭)

આશાજી મસીત માંહે જઇ બાંગજ દેશે, ઉન્કે દીલમાંહે એસાજી;
રસુલ વિના જો નિમાઝ ગુજારે, તે વેળા હોશે અંધેરા. હરી. (૧૭૮)

આશાજી કલમા પડે ને દીન પુકારે, દીલમાંહે નહી હે શામીજી;
દીલ પાકે જો કલમા પડશે, હોશે તે સરગ દુવાર. ...હરી. (૧૭૯)

આશાજી હીન્દુ મુસલમાન સરવે એકઠા, તે રૂપ કર્યા નારાયણજી;
સહુ કોઈ યાં એસા જાણે, પણ ઓળખ્યા વિના અંધારા.
હરી. (૧૮૦)

આશાજી હીંદુ હોઇને પત્થર પુજે, તીસ માંહે નહી હે શામીજી;
ઇમાન સરીખું કોઈ નહીં જાણો, રાખો દુરસ્ત ઇમાન. હરી. (૧૮૧)

આશાજી પત્થર ઉપર હીન્દુ પુજે, તે માંહે નહી હે શામીજી,
સતપંથ માંહે જો ઇમાન લાવો, તો પોહોંચો સરગ દુવાર. હરી. (૧૮૨)

આશાજી જાહેર ઉત્તમ એ પંથ ઉપના, નરને જે નહી જાણેજી;
સોહી જીવ જંજાળે પડશે, સોહી જીવ પત્થર તોલ. હરી. (૧૮૩)

આશાજી મારગ વસમો વાટજ દોહેલી, તીસમાંહેં મુનીવર ચાલોજી;
ખરા મારગ માંહે ખરાજ ચાલો, તો પોહોંચો દેવ દુવાર. હરી. (૧૮૪)

આશાજી હેત કરી એ પંથજ કીધા, તે પંથે પંથ સમાણાજી;
ચઉદ ભમણકી રચના કીધી, તેને તો કોઈ નવ જાણે. હરી. (૧૮૫)

આશાજી નજર નીરમલ નરજીએ કીધી, તે નરજીએ નજર કીયાજી;
ખેલ તમારા કોઇ નવ જાણે, જો કરીએ સો હોઇ. ...હરી. (૧૮૬)

આશાજી ઉપત ખપતકી નજરજ કરના, એબી ખેલ તમારાજી,
સરવે રચના તેરે નજરે હુઈ, હમ બી તેરા દાસ......હરી. (૧૮૭)

આશાજી હમ કુછ નાંહી તમે છો સરવે, સેવા તમારી હમ લીઅણાજી;
તમારા બંદા તે તમેહી તારો, તો નામ રહે ઇલાહી. હરી. (૧૮૮)

આશાજી કાયમ રૂપે શાહ મહેરજ રાખો, આરબી રૂપે અલી તારોજી;
મયા કરીને ભેટાડો દીદાર, તમે શાહ દાતાર. ....હરી. (૧૮૯)

આશાજી કરી દયા ને મહેરજ આણો, અને કરો મહેર મોરારજી;
આરબી રૂપે અલી દીદાર દેજો, તારો તમે તારણહાર ...હરી. (૧૯૦)

આશાજી કાયમ કાજી રૂપ ધરશે, તીસ દીન કેનું નહીં ચાલેજી;
આપે રાજા આપે વઝીર હોશે, હોશે તે આપો ઇ આપ. હરી. (૧૯૧)

આશાજી જુગ કલપના જીવડા મળશે, મળશે જંબુદીપ માંહેજી;
અદલ ઈરાઈ ફીરસ્તા આવે, તે તો કરશે અદલ ન્યાય. હરી. (૧૯૨)

આશાજી મારી પાપી દાલદ દુર કરશે, કરશે નરજી સોહીજી,
પાપી સીર ત્યાં ગુનાહ પડશે, રોશે તે અતિ અપાર. હરી. (૧૯૩)

આશાજી હાથ પગ પાપીના વાઢી લેશે, તે પડશે ઉંધે માથેજી;
તીસ દીન તેવી વેલા થાશે, જે મહેરજ ન થાશે લગાર. હરી. (૧૯૪)

આશાજી પાપી જીવડા પરલે પડશે, પડશે તે ઘોર અંધારેજી;
માનખા જનમ તે જીવ હાર્યો, જેમ અધુરો ઈંડા જાણ. હરી. (૧૯૫)

આશાજી જુગાજુગ જે જીવ ખોટા પડશે, તે પડશે ઘોર અંધારજી;
સતપંથ માંહે જે સાચા નહી ચાલે, તે પડશે ઘોર અંધાર. હરી. (૧૯૬)

આશાજી ધરમ લીધા તો સનમુખ ચાલો, પાછી ખોટ મ રાખોજી;
સરગ મરત પઇચારજ મળશે, તે માંહે સાંખજ જાશે. હરી. (૧૯૭)

આશાજી કલજુગના સતી જીવડા ચાલશે, તેને શિર છત્ર શાહ મોરો દેશેજી;
છત્રથી જે દુરજ રહેશે, તેનો જનમ ગયો રંડાઇ. ......હરી. (૧૯૮)

આશાજી વેતરણી નદી જે જીવ ઉતરી જાશે, પણ ઉતરે તે વીરલા કોઇજી;
આગળ જાતાં રોકાઇ રહેશે, ઉતરે તે વીરલા કોઇ. ...હરી. (૧૯૯)

આશાજી સરગ દોયલો કોઇ કોઇ પોહોંચે, અને નરગ દુવારે જીવ બહોતજી;
નરગ માંહે જીવ બહુ દુઃખ ભોગવે, પડશે ઘોર અંધાર. હરી. (૨૦૦)

આશાજી દુનીયામાંહે જીવ અવતર્યા, તે માયામાં બંધાણા જીવ ભુલા જાયજી;
પેટ કારણ કુડ કમાવે, તે જાશે નરગ દુવાર. ....હરી. (૨૦૧)

આશાજી જીવને કારણ અવતારજ લીધા, લીધા તે ચારે જુગજી;
જીવને કારણ નરજી આવ્યા, ગુરને લાવ્યા સાથ. ......હરી. (૨૦૨)

આશાજી છત્રીસ જુગ ગુરે બંદગી કીધી, નરને ખરા કરી માન્યાજી;
ફરમાન થકી એ ફુલજ પાયા, તે બેઠા નરને પાસ. ...હરી. (૨૦૩)

આશાજી નરને ગુર તો એક કરી જાણો, નહી હે દુજા કોઇજી;
તપ કારણ ગુર બ્રહ્માજી આવ્યા, તે આવ્યા, જુગમાંહે જાણ.
હરી. (૨૦૪)

આશાજી તપ કરી ગુરે નરતે બેસાડયા, બેસાડયા તે માનખા અવતારજી;
કોલ લઈ ગુરે મોમન કીધા, કીધા તે સરગ દુવાર. ...હરી. (૨૦૫)

આશાજી મોમન તે જે મનને મારે, જાવે તે સરગ દુવારજી;
નમતા ખમતા ગુરજીસું રાખો, તો પોહોંચો સરગ દુવાર.
હરી. (૨૦૬)

આશાજી ચંદ્ર સુરજ સાહેબે સીરજ્યા, જોત દીઆ રહેમાનજી;
પીરશાહનું રૂપ તેજ પિછાણો, કરો તે દિલમાંહે જાણ હરી. (૨૦૭)

આશાજી અમેજ નાના ઘરમાંહે રહેતા, ગુર મોટા ત્યાંથી ચાલ્યાજી;
હમ હમારા તપ માંહે બેઠા, મહેર કરો મોરા સામી. હરી. (૨૦૮)

આશાજી બાલક બોલ નાના બોલે, રહેવે તે ઘેર દુવારજી;
ગુર મોટા તે દુવારજ પોતા, પોતા તે જઇ નીરવાણ. હરી. (૨૦૯)

આશાજી આગળ જાતાં મારગ ન પાયા, રહ્યા તે કહેકની બહારજી,
સરવે જુમલા ત્યાં કને રહ્યા, રહ્યા તે કહેકની બહાર. હરી. (૨૧૦)

આશાજી છ માસ લગણ તપજ કીધા, તીયાં લગણ પાઘ બનાઇજી;
ગજ ગજ પ્રમાણે સફાયતજ લખ્યા, લખ્યા તે શાહને ફરમાન.
હરી. (૨૧૧)

આશાજી મહેર કરી તમે અણુતને લાવ્યા, અને લાવ્યા તે આપણે
હજુરજી;
અણુતકો વર તારે અમને આલ્યો, આલ્યો તે દેવ મોરાર. હરી. (૨૧૨)

આશાજી કરો કમાઇ ને કીરીયા કરો, સેવો દેવ મોરારજી;
ફઝલ કરો હો મોરા સામી, અહલે જીવ ન જીએ. ......હરી. (૨૧૩)

આશાજી ફઝલ કરો તો ત્યાં ઘણા છુટે, મહેર કરો મોરા સામીજી,
પીર પેગમ્બર જીવ તમારા, સુણો તેની ફરીયાદ. ......હરી. (૨૧૪)

આશાજી સાર સરોવર કમાઈ ન ચુકે, તે માંહે પાર ઉતારોજી;
હાથીડુ દઈને ઉગારો મોરા સામી, થાઓ માઈ ને બાપ. હરી. (૨૧૫)

આશાજી સાત સમુદ્ર વીચમાંહે બેઠા, તારો દઈને ઉગારોજી;
મયા કરો મોરા સામી, ભેટાડો તમારો દીદાર. ......હરી. (૨૧૬)

આશાજી અમેજ ભુલા તમે ઉગારો, મહેર કરો મારા સામીજી;
એહી જીવ તમારા જાણો, જાણો તમો શ્રી એસ્લામશાહ. હરી. (૨૧૭)

આશાજી ગુને ભર્યા જીવજ બુડે, તેને બહારજ કાઢોજી;
નહી તો જીવડા ભુલી જાશે, જાશે તે અવર મારગ. હરી. (૨૧૮)

આશાજી હીણા ખીણા સરવે જીવ તમારાં, બેઠા છે તમારે દુવારજી;
મહેરકી નજર કરો મોરા સામી, ફઝલ કરો એ દયાળ. હરી. (૨૧૯)

આશાજી અણતકો ભાર અમને દીધા, કરો તેનો નિસ્તારજી;
કલીકાળ માંહે બહુ પાપજ થાશે, ધરમ થોડો થાશે લગાર.
હરી. (૨૨૦)

આશાજી ખણમાંહે જીવ ખન ખન રાચે, ને ખણમાંહે કુડ કમાવેજી;
અથર વેદ ને અથર જીવ, તે લાગ્યા તમારે પાય. ...હરી. (૨૨૧)

આશાજી જીવ કારણ મનમાંહે જાણો, કરો ગુર વધાઇયુંજી;
ગુર ગીનાને જે જીવ ચાલે, તે આવશે અમારે પાસ. હરી. (૨૨૨)

આશાજી ત્યાંથી પીર આપ સધાર્યા, અને સધાર્યા તે નર સનમુખજી;
ઉંચ મુલકથી મહેરજ કીધી, કીધી તે આપોઈ આપ. હરી. (૨૨૩)

આશાજી જાતે દહાડે અલી ઉંચજ આવે, આવે ઉંચ મુલસ્તાનેજી;
લોહ કીલ્લા સરવે પાડીને નાંખે, કરશે જંગલ મેદાન. હરી. (૨૨૪)

આશાજી કમલા કુંવર તખ્તજ આવે, અને આવે, ગુરજીકે પાસજી;
સુરજા રાણી અરજ કરશે, ભેટયા શ્રી દેવ મોરાર. ...હરી. (૨૨૫)

આશાજી સુરજા રાણી ત્યાંથી ચાલી આવે, આવે નરને દુવારજી;
કોલ દીધા તો પાળો મોરા સામી, મહેર કરો મોરા સામી.
હરી. (૨૨૬)

આશાજી માહાદન અમે નજરે ન દેખું, એ અમે મન પતીણજી;
કરણી કમાઈ જેની પુરી હોશે, તે જીવ બેસશે શાહજીકે પાસ.
હરી. (૨૨૭)

આશાજી દઈત દાણવ દુષ્ટિ થાશે, નારી શાહકે પાસજી;
કરણી કમાઈ પોતાની ખાશે, લેશે હાથોહી હાથ. ...હરી. (૨૨૮)

આશાજી કરણી કરશે ને જીવ ખાશે, બીજો નહી કોઈ આવેજી;
સેન દેખી પાછા વળશે, જાશે અપણે દુવાર. ....હરી. (૨૨૯)

આશાજી તોરણ બાંધ્યા ત્યાંથી વળશે, જાશે તે જંગલ જંજાળજી;
કોઈ ત્યાં વાત ન પુછે, હોશે એહી હેરાન. ....હરી. (૨૩૦)

આશાજી સુરજા રાણી શાહકે પાસે, પલંગે ચમર ઢળાવેજી;
કમલા કુંવર વા જ નાખે, તે સીર છત્ર ઢળાયે. ......હરી. (૨૩૧)

આશાજી આઠે પ્રાણી પાગજ બાંધશે. કરશે જયજયકારજી;
ધન ધન કરણી કમલાકુંવર તણી, કરશે શાહની હુશીયારી.
હરી. (૨૩૨)

આશાજી કરણી કરશે તે મેલામાંહે મળશે, હોશે જયજયકારજી;
સરગ મરત પઈયારજ માંહે, સાંખ હોશે નીરવાણ. ...હરી. (૨૩૩)

આશાજી સરવ સરીખા સરવ મળશે, મળશે દેવ દુવારેજી;
સાચી સુકરીત તે ફલ લેશે, લેશે ઈમામને હાથ. ......હરી. (૨૩૪)

આશાજી અણગણ્યા ત્યાં દલ મલશે, મલશે શાહને દુવારજી;
સહુ કોઈ આપણી આપણી કરશે, ગુર કરે નરની સેવા.
હરી. (૨૩૫)

આશાજી સહુને હાથે માણક મોતી, ઝલકે હીરા અપારજી;
સોના કેરી કાયા ઝલકે, હોશે અમરત વાણી. ....હરી. (૨૩૬)

આશાજી શેસ્ત્ર હાથી શેસ્ત્ર ઘોડા, સરવે એકી મોરે ઉભાજી;
સહુ કોઇ જાંપ પીરશાહનું જપે, અલી થાયે અસ્વાર. હરી. (૨૩૭)

આશાજી દુલદુલ પાખરી સામીજી ચડશે, હાથે લેશે ખણુંગ ત્રિધારજી;
ખનાનું તેજ જેમ વીજળી ચમકે, હોશે હલહલકાર. હરી. (૨૩૮)

આશાજી સેન સઘળું હાલી ચાલી મલશે, જેમ સરોવર નદીયે નીરજી;
પહેલે દીન તો પાણી પહોંચે, બીજે દીન રહેમત શાહની. હરી. (૨૩૯)

આશાજી પગની ખુરીઉં પાહે પરોલા, હીરા જડતર જડીઆજી,
સાત સરોવર ભેળા ચાલે, સરવે રેહેમત પીવે. ....હરી. (૨૪૦)

આશાજી સેન ચાલશે ને ખેહ ઉડશે, રવ સુરજ છીપશેજી;
ખનું કાઢી સામી હાથે લેશે, ઉભશે શાહ વીચોવીચ. હરી. (૨૪૧)

આશાજી ખંને અંજવાલે સરવે સેન ચાલે, ચાલે તે જંબુદીપેજી;
તુરીંગ પલાણે ને દઈતને મારે પાંચ નદી સીર પાસે હરી. (૨૪૨)

આશાજી તુરીંગ સાથે તુરી તુરી ચાલે, ચાલે તુરી લાખો લાખજી;
સામસામાથી લશ્કર ચાલે, કોઇ હાર્યો નવ જાય. ...હરી. (૨૪૩)

આશાજી દઇંત દેવ એકઠા મલશે, હોશે હોહોકારજી;
તે વેલામાંહે કોઇ નહી ઓળખે, સેન મલશે સંસાર. હરી. (૨૪૪)

આશાજી પગની ખુરીઉં તે બહુ વાજે, વાજે તે વાજીંત્ર ઘણેરાજી;
અન્નપાણીની કેને સુધ નહી રહેશે. હોશે તે હોહોકાર. હરી. (૨૪૫)

આશાજી કલજુગના જીવડા બહુ છે મોટા તે સામુ ન જોવાયજી;
જુગાજુગથી કલજુગ નાનો, તે માંહે અપાર. ....હરી. (૨૪૬)

આશાજી કલજુગમાંહે જે જીવ સીધા, તે જીવ સહુથી મોટાજી;
છત્ર હેઠ સહુ કોઇ બેસે, જોશે શાહજીનું સેન. ....હરી. (૨૪૭)

આશાજી બાળી મસાલો શાહજી દેશે, ગુર બ્રહ્માજીને હાથજી;
તમારાં જીવ તમે સરવે જોઇને તારો, અવર સરવેને મારો. હરી. (૨૪૮)

આશાજી કલજુગના જીવને કાઢી ચીઠી, મોઢા પર તે રહેશેજી;
હમારી મોહોર એહીજ જાણો, સતગુર શ્રી એસ્લામશાહ. હરી. (૨૪૯)

આશાજી ખુણે ખુણે લશકર મળશે, સહુમાંહે મળશે એકઠાજી;
સાબરમતી નદી પુરજ વહેશે, વહેશે લોહીની ધાર. હરી. (૨૫૦)

આશાજી તે માંહે જે જીવ અમતણા હોશે, તે રહેશે છત્ર હેઠજી;
તે વેળામાંહે પીર જોઇને લેશે, લેશે શાહજીને પાસ. હરી. (૨૫૧)

આશાજી સંધ્યા વેળા તમે મત કોઇ ચુકો, એ છે ગુરની એંધાણીજી;
એ વેળા તમને દીધી, કીધી તે દીનની બારી. ......હરી. (૨૫૨)

આશાજી બીજી વેળા એહીજ જાણો, રાત ઘડી છ ગઇ જાણોજી;
તે તો બારી દરગા તણી, ગુરથી થાઓ હુશીઆર. ...હરી. (૨૫૩)

આશાજી ત્રીજી સંધ્યા પાછલી જાણો, ખટ ઘડી પરમાણોજી;
એ બારી સરગની ભણીએ, લેવે ગુરને હાથ. ....હરી. (૨૫૪)

આશાજી ચોથી બારી નહીં કુછ બોલે, નીત નીત કરવી વધાઇજી;
ગુરનરસું નીત હેતજ રાખો તો પહોંચો સરગ દુવાર. હરી. (૨૫૫)

આશાજી પાંચમી બારી દસોંદની કહીએ, તે સહુથી મોટી જાણોજી;
તે માંહે તમે રહો હુસીયાર, તો રહેશો ગુરનરને સાથ. હરી. (૨૫૬)

આશાજી મન થર રાખો, ધરમે ચાલો, કરો ગુરસું પ્યારજી;
કાલે કાયા પડી ગળી જાશે, હોશે પલત્ર ખુઆર. ...હરી. (૨૫૭)

આશાજી કાયા રતન કાયકુ ગુમાવો, મુરખ કાંએ જનમ હરાવોજી;
જનમ તમારો એળે જાશે, હાથ ન આવે કાંઇ. ......હરી. (૨૫૮)

આશાજી કાયા કાચી મુલ ચુકાવો, તો દસોંદ તણું ફલ પામોજી;
ગુરનરને તમે લોભી મત જાણો, એ છે સાર શરીર. હરી. (૨૫૯)

આશાજી સાર શરીરે શાહ ભરપુર બેઠા, કમી તો કુછ નાંહીજી;
પુરી કમાઇના ફલજ પામો, પામો તે મહાદનમાંહે. ...હરી. (૨૬૦)

આશાજી સાર શરીર તો સાહેબે સરજ્યા, તેને લોભ નહી લગારજી;
છુટવા કારણ જીવોને કહ્યું તે ગુરનર આપોહીઆપ. હરી. (૨૬૧)

આશાજી હમ કુછ નાંહી તમે છો નાથ, મહેર કરો મોરા સામીજી,
વચન તમારા એહીજ બોલો, તમે છો મોટા નાથ. ...હરી. (૨૬૨)

આશાજી નારી કુંવારી તમ ઘર બેઠી, તમે છો વરરાજાજી;
મહેર કરી જબ લઇ કરી ચાલો, તબ સો સોહાગી કહેવાય.
હરી. (૨૬૩)

આશાજી ચોરી બાંધીને જુગ મીલાવો, એહીજ તેરા કામજી;
ફેરા ફરાવી જબ ઘરમાંહે લેશો, તબ સહુ કહેવે નાર. હરી. (૨૬૪)

આશાજી ઘરમાંહે લઇને સોહાગી કહેવાયે, તબ સો સરવે બોલાવેજી;
દોહાગણ જો મે કબઇ કહો, તો દોએ તડ મુજથી જાએ.
હરી. (૨૬૫)

આશાજી હમે તમારી નારી તમે હો નાથ, હમ તેરા ગુલામજી;
મહેર કરી તમે જીવડા તારો, હીણાં ખીણાં એકાર. ...હરી. (૨૬૬)

આશાજી અમને વળગા તે તમ ઘેર અવ્યા, સુણો તેની ફરિયાદજી;
પાપી જુગમાંહે કેમ કમાવે, અને માનખા અવતાર ભોગવે.
હરી. (૨૬૭)

આશાજી નવનાડ તે એકજ નાંહી, અને થર નહી તેનો જીવજી,
મહેર કરી તમે ફઝલ કરજો, તો છુટે સરવે જીવ. ......હરી. (૨૬૮)

આશાજી એક ખણમાંહે કહીં જીવ તારો, અને કહી જીવ ડુલાવોજી;
તેરે અંતકો અંત તુંહીજ જાણે, સુણો અમારી વાત. હરી. (૨૬૯)

આશાજી વાત અમારી ચીતમાંહે રાખો, કરો તમારી મહેરજી;
હમ તમ દર એકજ જાણો, કરો સોહી વાત. ....હરી. (૨૭૦)

આશાજી ગુર પરસાદે નરને સેવો, નર પરસાદે નર આવેજી;
ગુરને તપે નરજી બેઠા, કરમ કરો મોરા સામી. ......હરી. (૨૭૧)

આશાજી કાએમ કુદરતી સેન રચાવે, કુદરતી સેન ચલાવેજી;
એના કેરો અંત એહીજ જાણે, આપે કરે ઈલાહી. ...હરી. (૨૭૨)

આશાજી દસ આસમાન તો આપે કીધા, દસે આપે સમાર્યાજી;
દસ આસમાન માંહે રમીજ રહ્યા તે કીધા ખેલ સંપુર્ણ. હરી. (૨૭૩)

આશાજી પાતાલ તણી સુધ જે જાણે, સોહી ધણી યાં આયાજી;
પૃથ્વીના જેણે બંધજ બાંધ્યા, સો નર આપે બેઠા. ...હરી. (૨૭૪)

આશાજી શ્રી ઈસ્લામશાહ તખતેજ બેઠા, કરે દીનકા કામજી;
ઈસ નર કારણ મેં સબ જુગ ઢુંઢયા, પાયા એણે ઠામ. હરી. (૨૭૫)

આશાજી મારી મીલછ તખત રચાયા, કીધા એ પરીયાણજી;
મીલછ મારી તેણે જોત જગાડી, બેઠા કહેકજ માંહે. હરી. (૨૭૬)

આશાજી હસનાપુરી માંહે તખતેજ બેઠા, કેણે તીયાં ન જાણ્યાજી;
ગુર બ્રહ્મા પીર સદરદીન પોતા, તેણે કીધા નેહાર, ...હરી. (૨૭૭)

આશાજી બાર માસ ગુર તપજ સાધ્યા, રહ્યા તે દર દરવાજેજી;
મહેર કરો મોરા ગુસાંઈયા, આપ દીઓ દીદાર. ......હરી. (૨૭૮)

આશાજી બાર માસે નરજી આવ્યા, આવ્યા તે કોલ કરારજી;
કોલ કરી ગુર પાછા આવ્યા, પોહોતા ઉંચજ માંહે. હરી. (૨૭૯)

આશાજી ગત જુમલા સરવે આવ્યા, કીધી ગુરે વધાયુંજી;
એ મારગ ગુરે ચલાયા, પરતક શાહ દીખલાયા. ......હરી. (૨૮૦)

આશાજી પંથ મારગ ગુરે ચલાયા, પરતક શાહ દીખલાયાજી;
સોહી શ્રી ઇસ્લામશાહ જાણો, સોહી કેહેકમાંહે બેઠા. હરી. (૨૮૧)

આશાજી સોહી ગુર બાર કોડસું પોહોતા, પોહોતા સરગ દુવારેજી;
ધન ધન કરણી રખીસર તણી, જેણે ભેટયા દેવ મોરાર.
હરી. (૨૮૨)

આશાજી મારી ભુત ને દેવ રખીસર કીધા, રખીસર જીવ સોહીજી;
અમર ભોમ અમરાપુરી પોહોતા, તે શાહને હાથોઈ હાથ.
હરી. (૨૮૩)

આશાજી એવા રખીસર કોઈ કોઈ હોશે, અને હોશે તે વીરલા કોઈજી;
તે રખીસર ઘેર વધાઈયું હોશે, અને પોંચશે તે જંપુદીપે.
હરી. (૨૮૪)

આશાજી સરગ ભમણ દોએ એકઠા રહેશે, અને સરગમાંહે વધાયુંજી;
દસમે આસમાનેથી નરજી આવ્યા, આવ્યા તે આપોહી આપ.
હરી. (૨૮૫)

આશાજી પચાસ હુરા નુરાની આવે, એક આવે અરધઅંગનીજી;
એકઠા બેસીને આપજ ખેલે, ખેલે તે ખેલણહાર. ......હરી. (૨૮૬)

આશાજી અરધઅંગની તે નારી આવે, જે હોવે શીલ સંતોખીજી;
તે નારી પચાસમાંહે શોભે, શોભે આપ શણગાર. ...હરી. (૨૮૭)

આશાજી શીલ સંતોખી નારી કોઈ કોઈ હોશે, હોશે કલમાંહે કોઈજી;
કલીમાંહે સત કોઈ ન રાખે, તે પેટ કારણ ગમાવે. ...હરી. (૨૮૮)

આશાજી બીબી ફાતમા સીલવંતી કહીએ, ને સીતા તેની જોડજી;
રાબીઆ તેની જોડજ કહીએ, કહીએ તે જુગમાંહે સાર. હરી. (૨૮૯)

આશાજી કલીકાળમાંહે સતીઆં બોહોતજ કાહાવે, અને જે રાખે
આપણું આપજી;
કલીકાળમાંહે વાસોજ વસે, સતે તે જીવ છુટે. ......હરી. (૨૯૦)

આશાજી સત સતીઉંના બીબી રાખે, જે હોશે અલીજીની નારજી;
ગીનાન વીચારી જે નારી ચાલે, જે સાંભળે આપણે ધ્યાન.
હરી. (૨૯૧)

આશાજી કુટુંબ પરીવારની લાજ જ રાખે, અને સાસુ સસરાને જાણેજી;
ઉનુંકા સત તો બીબી રાખે, તે રાખે અલીજીની નાર. હરી. (૨૯૨)

આશાજી માયા નારી તે રૂપ અપારી, જે જાણો તે શકિત રૂપેજી;
તીસ નારીકે સંગ જે જીવ ભુલા, તે પડીઆ મોટે ફેર.
હરી. (૨૯૩)

આશાજી ચાર સતીયું આગે થઈ ગઈયું, અને ઉતમ તેના કામજી;
કુટુંબ પરીવારની લાજજ રાખે, તે હોશે સતીઉંની જોડ. હરી. (૨૯૪)

આશાજી નારીથી એ નર ઉપના, અને ઉત્તમ હોએ નારીજી;
ગીનાન વિચારી જે નરકું આરાધે, તે પચાસ માંહે શોભે સાર.
હરી. (૨૯૫)

આશાજી હીરા માણેક તે નારી પામે, તખત કેરો શણગારજી;
પચાસ હુરા તેના કહ્યામાંહે બેસે, કરશે આપે રાજ. હરી. (૨૯૬)

આશાજી પાંચસો કુંવર તેની પાસે રમશે, અને રમશે ચોધારજી;
હુરૂં પચાસ બીડાં દેશે, લેવે તખતની નાર. ....હરી. (૨૯૭)

આશાજી ઉતમ ભરથાર તેનેજ કહીએ, જે બેઠા તેની જોડજી;
હુકમી ફિરસ્તા ઉભે તેની જોડ, ઉભા કરે સલામ. ...હરી. (૨૯૮)

આશાજી સાંભળો નારી ગુરજી કહે છે, જુઓ જુઓ અણત વીચારીજી;
અણત વીચારી જે જીવ ચાલે, તે બેસશે હુરાંની જોડ. હરી. (૨૯૯)

આશાજી પુરખ નારીના એહ વીચાર, જે રાખે આપાણું શીલજી;
કાયા કાચી જે જીવ બગાડશે, તે હુરાંના નહી શણગાર.
હરી. (૩૦૦)

આશાજી પાંચ ઇંદ્રી જેણે વશ રાખી, પુરખ ઉત્તમ તેનું નામજી;
સહેજે તે જીવ વઇકુંઠ જાશે, બેસશે હુરાંઓની જોડ. હરી. (૩૦૧)

આશાજી નમીઆ ખમીઆ ગુરજીને ભાવે અને દસોંદ નરજીના
આહારજી;
ધરમ નિયમ તેની વાડજ કહીએ, ગુર કહે સો આપોહી આપ.
હરી. (૩૦૨)

આશાજી ગરીબ અભીયાગત જોડજ કહીએ, અને કહીએ તે
અમારી જોડજી;
ગરીબ જાણી જે જીવ જમાડે, તે પોહોંચે અમને આહાર. હરી. (૩૦૩)

આશાજી ગરીબમાંહે રૂપ અમતણું કહીએ, અને કહીએ તે
ગુરજીની જોડજી;
અણુત વીચારી જે ગરીબ જમાડે, તે પોહોંચે અમને આહાર.
હરી. (૩૦૪)

આશાજી હસબંધી સરબંધી શાહાકું પ્યારી તેથી ગરીબ જમાડોજી;
ગરીબ તે જે કાંઈ નવ જાણે, પરનારી સામું ન જોવે. હરી. (૩૦૫)

આશાજી કાચી ઇંદ્રી જે જીવ વારે, તે અમ તણો અવતારજી;
આખર વેલામાંહે જે જીવ ભુલા, તે જાશે ઘોર અંધાર. હરી. (૩૦૬)

આશાજી પેલી ઇંદ્રી પાંડવે વારી, રાજા જુજેષ્ઠણ તેનું નામજી;
પાંચ પાંડવ મોટા એ થકી જાણો, તે પોહોતા સરગ દુવાર.
હરી. (૩૦૭)

આશાજી ગાયકો સરાપ સાહેબજીએ રાખ્યો, ખલક દુનીઆ જોવેજી;
પરનીંદા એવી ભુંડી જાણો, પાંડવોના ઉતાર્યા પાપ. હરી. (૩૦૮)

આશાજી હસનાપુરી મોટી નગરી, તે માંહે પાંડવ છુટાજી;
નીંદા થકી જીવના પાપ ઉતર્યા, પાપ લીધા તેણે વેંચી. હરી. (૩૦૯)

આશાજી પાંડવે સરીખે નીંદા કરાવી, તબ જા શાહકું પાયાજી;
સામી નીંદા લોકે કીધી તબજા ઉતર્યા પાપ. ....હરી. (૩૧૦)

આશાજી ગાય વીરોધી સંસારે દીઠી, તબસો નીંદા કીધીજી;
નુર ગુસાંઇકું કેણે નવ જાણ્યા, તે કારણ પાંડવ છુટા. ...હરી. (૩૧૧)

આશાજી ઓળખ્યા વીના અંધારૂં જાણો, જે મુરખ ભુલા વાટજી;
માતા કુંતાજી દ્રોપતી કહીએ, શીલ તેઓના સાચા. હરી. (૩૧૨)

આશાજી સાંભળો મોમનો ગુરજી કહે છે, પીર હસન કબીરદીન
તેનું નામજી;
ગુર વચને તે પાંડવ ચાલ્યા, તે નામ રહ્યા રહેમાન. હરી. (૩૧૩)

આશાજી ગુરના કહીઆ જે જીવ ન કરશે, તે થાશે કોરવાની જોડજી;
જાતે દહાડે ખોટા પડશે, તે જાશે ઘોર અંધાર. ......હરી. (૩૧૪)

આશાજી ગુર કથી કથી ગીનાન સુણાયા, મોમનેકું ચેતાયાજી;
કરો હુશીયારી ચીંતા રાખો, ઝીકર કરો મોરાભાઈ. ...હરી. (૩૧૫)

આશાજી હુમહી સુઝાતા હુમે નર પાયા, મોમનેકું ભેદ બતાયાજી;
પંથ મારગ સતના આલ્યા, આલ્યા અથર વેદ. ......હરી. (૩૧૬)

આશાજી રૂગ જુજર શામજ ગયા, અથર તણો થયો વારોજી;
મુસલમાની શાહ રૂપ દેખાડયા, આડે આવ્યા અલી સોહી.
હરી. (૩૧૭)

આશાજી મુસલમાની રૂપ શાહ દેખાડયા, દેખે સરવે સંસારજી;
મોમન જીવુંને રૂપ દેખાડયા, નર અવતાર ઇલાહી. ...હરી. (૩૧૮)

આશાજી કલજુગમાંહે કઈ પાખંડ થાશે, થાશે તે ખોટા ખોટજી;
એ તખતે જે નર બેસે, તેને સેવો મોરાભાઇ. ....હરી. (૩૧૯)

આશાજી મહેર કરો મોરા સામી, મનમાંહે મયા કરોજી;
જીવ વળગ્યા તે તમારા જાણો, દેજો તેને દીદાર. ......હરી. (૩૨૦)

આશાજી દીઓ દીદાર મહેરજ રાખો, દયા આણો હીયારીજી;
કલજુગ ખોટા તે સરવેઇ ખોટા, તેમા હાથીડું દઇને ઉગારો.
હરી. (૩૨૧)

આશાજી મહેર કરો તમે મોરા સામી, નવજુગાની પાઘ વીચારોજી;
હાથીડું દઇ ને ઉગારો મોરા સામી, તારીએ તારણહાર. હરી. (૩૨૨)

આશાજી મહેર કરી તમે તારો મોરા સામી, તારીએ નર તુંહીજી;
સાહેર થઇ તમે મોતી નીપાયા, તેમ તમે રાખો મહેર. ...હરી. (૩૨૩)

આશાજી મોતી હીરા સબ તેરે હાથ, છીપ માંહે સમાણાજી;
સતકી મહેરે મોતી નીપાયા, જોત થઇ રહેમાન. ...હરી. (૩૨૪)

આશાજી જોત તમારી જબ સો હોવે, તબ સો હોવે હીરાજી;
માતાના થાન સો મોરેથી આવે, પછે આવે સો બાલ. હરી. (૩૨૫)

આશાજી પછે સો જીવ દુનીયામાંહે આવ્યા, સતપંથ મારગે ચાલેજી,
હીણાંખીણાં કંઈ જીવ હોશે, માત થઈ તમે તારો. ...હરી. (૩૨૬)

આશાજી માત તાત તો તમને જાણું, અવર ન જાણું કોઈજી;
અમારૂં મસ્તક તમારે હાથ, જ્યાં નાંખો ત્યાં થાએ. હરી. (૩૨૭)

આશાજી મુસ્તક દીધા કીઉં સો ધાવે, કીઆ સોજાણે બાલજી;
નાનું બાલક તે શું સમજે, માત થઈને તમે તારો. હરી. (૩૨૮)

આશાજી બાર વરસ તો બાળક રહેશે, તે અલીને હાથેજી;
ત્યાં લગી માત તાત ખત્તરાવે, સોહી અલી તમહી તારો.
હરી. (૩૨૯)

આશાજી માત તાતને મહા બંધવ, અને ભરથાર પણ તુંહીજી;
અમારા સામુ નવ જુઓ, થાઓ સરવે જાણ. ......હરી. (૩૩૦)

આશાજી મોમન સરવે જીવ તમારા, બહુ છે ગુન્હેગારજી;
મહેરની નજર કરો મોરા સામી, પહોંચાડો દેવ દુવાર. હરી. (૩૩૧)

આશાજી પાંચથી ટલીઆ સાતમા આવ્યા, નવમાં હુઆ ઉતારાજી;
નવથી ટલીઆ તે બારમાંહે ન આવ્યા, અણતમાંહે હુઓ ઉતાર.
હરી. (૩૩૨)

આશાજી અણતનું વર તે તમને જાણું, અમે તમારી નારજી;
આજના ભુલા કોઈ ઠામ ન આવે, જાવે ઘોર અંધાર. હરી. (૩૩૩)

આશાજી તમારા જીવ તે તમને ઓળખે, લજા અમારી રાખોજી;
હાથે હથેવાળો દીઓ મોરા સામી, તો ઉતારો પહેલે પાર.
હરી. (૩૩૪)

આશાજી ઉતારાનો આરો તમારે હાથ, કેનું ન ચાલે લગારજી;
આગલા ખાતા ચીતમાંહે ન લાવો, કરો તમારી મહેર. હરી. (૩૩૫)

આશાજી વીનવું વીનવું બહુરૂપે વીનવું, કરૂં તે આપણી વાતજી;
એમ કરતાં જે ચેતી નહી ચાલે, તે જાશે ઘોર અંધાર. હરી (૩૩૬)

આશાજી અણુત ગીનાન વીચારી ચાલો, ને કરો મન હુશીયારીજી;
હુશીયાર થઈ તમે હરને આરાધો, નીંદા મ કરો લગાર. હરી. (૩૩૭)

આશાજી નીંદા કરતા નરગી થાશે, રહેશો શાહથી દુરજી;
અમારી તમારી કેની નહીં ચાલે, ને નીંદાએ નરગ દુવાર.
હરી. (૩૩૮)

આશાજી પરનીંદાથી દુરજ રહેજો, ચેતી ચાલો જીવજી;
ઇસ નારીથી બહુ જીવ ભુલા, તે ગયા ઘોર અંધાર. હરી. (૩૩૯)

આશાજી એ નારી સદા ધુતારી, જુગ કલપમાંહે જાણોજી;
ઇસ નારીકે વશ જે જીવ પડીઆ, તે ખોઇ ગયા કમાઈ.
હરી. (૩૪૦)

આશાજી સંસાર માયા કડવી જાણો, પરનારીથી દુરજ રહેણાજી;
ગાંગીઆ સરીખે તોબા કીધી, તે નહીં પોતા દેવ દુવાર. હરી. (૩૪૧)

આશાજી મોટા મોટા દેવ બહુ જીવ, પડી રહ્યા ચોથે આસમાનજી;
દીદાર કારણ એમહી જોતા, જોતા માહામદની વાટ. હરી. (૩૪૨)

આશાજી એ નારી કારણ હુરા ગમાવે, રહેવે એકલો ત્યાંજી;
એ મેવા માલ સરવે જાશે, જાશે ઘોર અંધાર. ......હરી. (૩૪૩)

આશાજી દુનીયા કારણ દીન ગમાવે, મુરખ ન ચેતે લોકાજી;
સરગ તણા તો મેવા ગમાવે, અને ગમાવે અમારો દીદાર.
હરી. (૩૪૪)

આશાજી રસ કસ સરવે મેલી દેજો, લેજો ગુરનું ગીનાનજી;
પોતાનો નર પરતક વીનવો, જ્યાંથી પામો દીદાર. ...હરી. (૩૪૫)

આશાજી પોતાના નર સાથે ચાલો, કરો ઘણું ધીયાનજી;
ખટ ઘડી જ્યારે પાછલી રહેવે, મોમન રાખો ધરમ આચાર.
હરી. (૩૪૬)

આશાજી ધરમજ રાખો ધીયાનસું જાગો, આવો ગુર ગત ગંગાજી;
છ દરસન તીરથ ન જાઓ, આ તીરથ ગુરગત ગંગા. હરી. (૩૪૭)

આશાજી ગુરગત ગંગામાંહે અમેજ બેઠા, પરતક ગુરનર અવતારજી;
કમાવો જે તમારી શેજી, તે માંહેથી દસોંદ આલો. ...હરી. (૩૪૮)

આશાજી દસોંદ દસમી પાંતી આલો, દોશ મ રાખો ભારીજી;
દસે અવતારે દસમી પાંતી, એમહી દસોંદ લીખાણી. હરી. (૩૪૯)

આશાજી નર નકલંકી તખતેજ બેઠા, તેને દસોંદ આલોજી;
દસોંદ દેવે તે સરગે જાવે, અવર તે સરવે થોથા. ......હરી. (૩૫૦)

આશાજી કલપ જુગમાંહે દસોંદજ હોતી, અવર નહી કુછ વીચારજી;
દસોંદ વીના જે જીવ રહેશે, તે ફેરા ફરે ચોધાર. ......હરી. (૩૫૧)

આશાજી મુળ ઝાલીને મુળને અરાધો, તો મુળ થકી તમે પામોજી.
કલપ જુગના તમે ગીનાન વીચારો, તે મોમન રીદહમાં ગીનાનજ આણો. હરી. (૩૫૨)

આશાજી દસોંદ ફળ દયાનું જાણો, દીલ વીચારીને ચાલોજી;
દસોંદ ખાઈ જે મોમન હોશે, તે હોશે કોરવાની જોડ. હરી. (૩૫૩)

આશાજી ધંધો કરવા દુનીયામાંહે આવ્યા, લેવા આપ દીદારજી;
નવ પાંતી તમે લઇને ચાલો, દસમી નરજીને આલો. હરી. (૩૫૪)

આશાજી સુનકાળમાંહે તપના કહીએ, તીયાં દસોંદ દેતાજી;
ગુર નર તો તારે એકલા રહેતા, ત્યાંથી હુઇ દસોંદ. ...હરી. (૩૫૫)

આશાજી સુનકાળમાંહેથી રચના કીધી, તીસ દીન દસોંદ લીખાણીજી;
ગુર ગીનાન વેદ વીચારો, તો દસોંદ વીના નહી છુટો. હરી. (૩૫૬)

આશાજી દસોંદ દેવે ને સીદકે રહેવે એહી મોમન સાચાજી;
આડો મારગ તેઓને નાહી, ને ભેટયા શાહના દીદાર. હરી. (૩૫૭)

આશાજી શાહના દીદાર તખતે બેઠશે, તીયાં દસોંદનું પુછેજી;
જબરાઈલ ત્યાં પુછવાને આવે, દસોંદ વીના સરવે જુઠા. હરી. (૩૫૮)

આશાજી કીરીયા કીધી ને ધરમે ચાલ્યા, સતી હુઓ અપારજી;
સાત સરગમાં તે જીવ પાહોતો, પણ ઉંચો તે નહી જાય.
હરી. (૩૫૯)

આશાજી દસોંદ ન દીધી ને કીરીઆ કીધી, તે સતી હુઓ અપારજી;
દસોંદ કારણ ઉંચો નહી ચડીઓ, તેને આવી દીદારની ખોટ.
હરી. (૩૬૦)

આશાજી થુલ દસોંદ દીઓ મોરા ભાઇ, તો મુલે મુલ સમાણાજી;
પછે ધરમ વીરાભાઈ તમે કરજો, તો દારોદાર સમાય. હરી. (૩૬૧)

આશાજી દસોંદ ન દેવે ગુરને ન માને, તે નર કીયાં થકી પામેજી;
દસોંદ વીના તે ઉખડી જાશે, તે જાશે ચોવીસ કરોડ માંહે.
હરી. (૩૬૨)

આશાજી છત્રીસ કરોડ પુરા ધરમી, શ્રી ઈસ્લામશાહ ભેટયાજી;
દસોંદ કારણ જીવ ડોલાવ્યા, તે ચાલ્યા ચોવીસ ઘોર અંધાર.
હરી. (૩૬૩)

આશાજી દસોંદ દેવે સીદકે રહેવે, હેરાન ન હોશે સોઇજી;
મારગ છોડી સો કભી ન જાશે, દસોંદ મુલ છે આપણું.
હરી. (૩૬૪)

આશાજી દસોંદ વીના દીન ન જાણો, ફુલ સોહી ન ફલેજી;
મુળ સુકા તો ફલ સરવે સુકા, સુકા દારે દાર. ....હરી. (૩૬૫)

આશાજી સુકા ફલ સો નહી કુછ ભાવે, તેનું મોઢું ફીટફીટ થાયજી;
ખારા પાણી સરોવર કહીએ, પીતા તરસ ના જાય. ...હરી. (૩૬૬)

આશાજી કુપાત્રે દાન ખારા જાણો, દસોંદ વીના નહી લેવેજી;
કલરમાંહે જેમ મેહુજ વરસે, તેનું ધ્યાન ન થાય. ...હરી. (૩૬૭)

આશાજી આલ ઇમામ ને પીર મુસલે, દાયમ દસોંદ દેવેજી;
તબ સો પીર મુસલે કહીએ, જે કરે ન મન મોટાઇ. હરી. (૩૬૮)

આશાજી પેલી આલ મુસલે કહીએ, જો દસોંદ નરકું દેવેજી,
અરજ બંદગીસું દસોંદજ દેવે, દેવે આપોહી આપ. હરી. (૩૬૯)

આશાજી અરજ બંદગી કીરીયા કરે, અને સીદકસું દસોંદ દેવેજી;
તબી સતપંથી મોમન કીલાવે, સોહી દીદારી આપ. હરી. (૩૭૦)

આશાજી પેલી દસોંદ પીરે આલી, ત્યાંથી મુરીદ આલીજી;
અમારા વચન જે મુરીદ ન માને, તે જાશે ઘોર અંધાર.
હરી. (૩૭૧)

આશાજી દસોંદ પરમાણે સાચા ચાલો, કરો કીરીયા કમાઈજી;
કીરીઆ કરો તો મીઠા લાગો, તો પામો અનંત મેવા. હરી. (૩૭૨)

આશાજી ચીતમાંહે ચેતીને મનને મારો, કરો અલ્લાહકી આશજી;
દીન અમારો દાએમ જાણો, બીજા સરવે ખોટા. ......હરી. (૩૭૩)

આશાજી જુગ કરતા માંહે એક કલા રચાયા, તીસમાંહે હમકું જાણોજી;
બીજા જુગમાંહે વીજેષ્ઠણ કહીએ, સોબી હમ અવતાર. હરી. (૩૭૪)

આશાજી જુગ દુવાપુરમાંહે વીદરવીયાસ કહીએ, સોબી હમકું જાણોજી;
કલજુગમાંહે હમઈ જાણો, સોહી રસુલ નામ. ......હરી. (૩૭૫)

આશાજી દીન રચાવી રચના કીધી, કીઆ હય દીન કીલતારજી;
રસુલથી જો આલજ ચાલી, તે અલી કેરો પરીવાર. હરી. (૩૭૬)

આશાજી અલી થકી બહુ ચેનજ ચાલ્યા, સો સતગુર નુરજ પાયાજી;
સાલેહદીન પુરા કહીએ, હુઆ દીન રહેમાન. ....હરી. (૩૭૭)

આશાજી શાહ શમસ કેરો દીન પીછાણો, ચઉદસ તેને પાયાજી;
સુરજ મંગાવી જોત દેખાડી, નર સોહી અવતાર. ...હરી. (૩૭૮)

આશાજી કરણી કારણ ખાલ ઉતારી, પરતક પીર પરમાણીયાજી;
મુઆ જીવતા જે નર કરે, કરણી વીના નહી હોય. ...હરી. (૩૭૯)

આશાજી નસીરદીન નુરજ પાયા, હુઆ સો દીન રહેમાનજી;
હીંદુકેરી પુજા કરતા, કેને ન પાયા ભેદ. ....હરી. (૩૮૦)

આશાજી ચલતર હીંદુ અંદર મુસલમાન, કોઇ નવ તેને જાણેજી;
શેમરાએ કાયા નવ રાખે, રાતીયા કરે ઉજાગરા. ......હરી. (૩૮૧)

આશાજી નસીરદીન એવા બુઝરગ કહીએ, કઈ હીંદુને તાર્યાજી;
તીસકી આલ સાહેબદીન હુઆ, કીઆ સો દીન રહેમાન. હરી. (૩૮૨)

આશાજી સાહેબદીન ગરીબ વેશે, ફકીરી પુરી રાખીજી;
સુફલ તેણે દસોંદજ દીધી, તો પાયા દીન રહેમાન. ...હરી. (૩૮૩)

આશાજી પીર સદરદીન બુઝરગ કહીએ, સો બાર કરોડીના ધણીજી;
કલજુગમાંહે જીવડા તાર્યા, સાચી દશોંદ આલી. ...હરી. (૩૮૪)

આશાજી પીર હસન કબીરદીન ગરીબ બંદા, હોતા સાહેબજીને શરણેજી;
અણત કરોડીએ ગુરજી આવ્યા, કરવા જીવુંના કામ. હરી. (૩૮૫)

આશાજી આલ સદરદીન પીર હસન કબીરદીન, કહે સોહી ગીનાનજી;
મુમતમ સરવે દસોંદ દેવે, તો પોહોંચો શાહને દુવાર. હરી. (૩૮૬)

આશાજી આલ નબીની જુગમાંહે આવી, તીનકું પુરા સેવોજી;
આગલ વેલા દોએલી આવે, તે માંહે ન રહેવે ચીંત. હરી. (૩૮૭)

આશાજી આલ હમારી જુગમાંહે જાણો, અઢાર ફરજંદ પુરાજી;
તેઓને તમે અમારા જાણો, પણ સેવો ન સતગુર જાણી. હરી. (૩૮૮)

આશાજી કલા સરવે કલામાંહે બેઠા, દુનીયામાં કલા ન જાણે કોઇજી;
ખોટી કલીમાંહે ચેતી કરી ચાલો, રાખો પુરો ઈમાન. હરી. (૩૮૯)

આશાજી ઈમાન સલામત શાહકું સેવો, હરામ તમાકું વારોજી;
શેતાન શરાબથી દુરજ રહેજો, તો પોહોંચો દેવ દુવાર. હરી. (૩૯૦)

આશાજી કલજુગ કુડો સહુ પાખંડ રાચે, અન્ધલે જનમ ગમાયાજી;
નીચી પ્રીતે તે જીવ ચાલે, જે નહી વીચારે ગીનાન. હરી. (૩૯૧)

આશાજી ફરતાળ વેલામાંહે અમર આવ્યા, તીનકું વીચારી ચાલોજી;
ઈમામ પાત્ર જે કોઇ આવે, તીનકું સહી કરી માનો. હરી. (૩૯૨)

આશાજી જીવ કારણ અવતાર લીધા, કલમાંહે અમે આવ્યાજી;
તપ કરી અમે નરને લાધા, માંગ્યા ધરમ દુવાર. ...હરી. (૩૯૩)

આશાજી નવ અવતાર નકલંકી લીધા, દસમે માનખા રૂપે અલી બેઠાજી;
એવી વેલા તમે સહી કરી જાણો, કરશે શાહ આપે ન્યાય.
હરી. (૩૯૪)

આશાજી સીધા તે જીવ વાટ જુએ છે, હજી ન હુઇ અસ્વારીજી;
કલજુગના મોમન મોટા કહેવાશે, અગવા તે જીવ ચાલે.
હરી. (૩૯૫)

આશાજી કલપ જુગના જીવડા, બેઠા કરે છે આશીસજી;
ધન ધન કરણી રખીસર તણી, તે માંહે બેઠા નકલંકી નાથ.
હરી. (૩૯૬)

આશાજી કલપ જુગથી કલજુગ મોટો, જે માહે નબી મહમદ આયાજી;
જીવુંને ઘેર વધામણા હોશે, હોશે તે દીનની વાટ. ...હરી. (૩૯૭)

આશાજી નબી ચાલે નુરજ વરસે, રખીસરને સીર છાંયજી;
આગલ સહુ ફીરસ્તા ચાલે, હોશે તે હુશીયારી. ...હરી. (૩૯૮)

આશાજી નુર પ્યાલા નબીઉં દેશે, રખીસર ઉભા પીવેજી;
અમરત મેવા અનંત આવે, સરવે રખીસરને ઘર દેશે. હરી. (૩૯૯)

આશાજી અમરત મેવા રખીસર માણે, રખીસર ઘેર વધાઇયુંજી;
નુરાની ખુરાક તેને ઘેર આણે, તે કરશે આપે અસ્વારી. હરી. (૪૦૦)

આશાજી મન વાછીંતા મેવા ખાશે, અને માણે હુરા પચાસજી;
નબી ચલકર આંગણે આવે, ધન ધન રખીસર અવતાર. હરી. (૪૦૧)

આશાજી નબી આવે નુરજ વરસે, દીન હુઆ રહેમાનજી;
કરણી કમાવો તો એવા ઘર પામો, પામો સરગમાંહે વાસ.
હરી. (૪૦૨)

આશાજી વધાઇયું તણા એવા ફલ પામો, પામો ગુરને હાથેજી;
દરશન દેવા અમ ઘર આવે, મહેર હુઇ મહેરબાની. હરી. (૪૦૩)

આશાજી મચ્છ રૂપે દાણવ માર્યા, તેનો અંત જાણોજી;
પઇયારમાંહે રમીજમી આવ્યા, દાણવ માર્યા ત્યાંય. ...હરી. (૪૦૪)

આશાજી સંખાસુર તો શાહેર પેઠો, તોએ ન મેલ્યો તુંહીજી;
મારી દાણવ વેદજ વાર્યા, રખીસર ઘેર વધાઇયું. ...હરી. (૪૦૫)

આશાજી ભગત રૂખમુગત તાર્યા, એવા તારા કામજી
ભગત તાર્યા આપ ઉગાર્યા, માર્યો તે સંખાસુર. ......હરી. (૪૦૬)

આશાજી ગુપત કામ ગુપતજ કીધા, તેની સુધ નવ જાણુંજી;
કીરતા જુગમાંહે તમે આવ્યા, મચ્છ રૂપે અવતાર. ...હરી. (૪૦૭)

આશાજી કોરભ રૂપ તમેજ ધર્યા, તેની નકલંકી સુધ તું જાણેજી;
કાચબો થઇને દરીયા તર્યા, કીઆ સો એસા કામ. ...હરી. (૪૦૮)

આશાજી મધુકીટક દાણવને માર્યો, એસો તું આપોહી આપજી;
મારી દાણવ દુઃખજ ટાળ્યા, રખીસર ઘેર વધાઇયું. હરી. (૪૦૯)

આશાજી અમરીખ ભગત તાર્યા, સભામાંહે રાખી લાજજી;
ભગતુંને વારે શામીજી આવ્યા, આવ્યા તે ત્રીભોવર નાથ. હરી. (૪૧૦)

આશાજી ભગત તાર્યા ને ઠામજ આવ્યા, આવ્યા તે ત્રીભોવર સામીજી;
કોરભ રૂપે એવા ચેનજ કીધા, કીઆ સો આપોહી આપ.
હરી. (૪૧૧)

આશાજી વારા રૂપે આપજ ભણીએ, રહેતા તે જંગલ માંહેજી;
ધ્રુવ ભગત ત્યાં ભકિત કરતા, જાણે વીરલા કોઇ. ......હરી. (૪૧૨)

આશાજી મોર દાણવ સાહેબે સંગાર્યા, વારા રૂપે અવતારજી;
એવા ચેન તમેજ કીધા હો સામી, ધ્રુવ ભગત ઉધાર્યા. હરી. (૪૧૩)

આશાજી નરસી રૂપે તમેજ થયા, રહેતા કશમીર માંહેજી;
હરણાકંસ બહુ ક્રોધી ઉપનો, તેનો ક્રોધ ન જાય. ...હરી. (૪૧૪)

આશાજી ભકત પએલાજ તીસ ઘેર અવતર્યા, દીન હુઆ રહેમાનજી;
ક્રોધી દાણવ ક્રોધજ કીઆ, પએલાજ સીર દુઃખજ દીઆ.
હરી. (૪૧૫)

આશાજી નરસીં રૂપે દાણવ માર્યા, ભગત પએલાજ ઉગાર્યાજી;
કરતા જુગમાંહે ચાર અવતારજ કીધા, કીધા સો શ્રી નારાયણ.
હરી. (૪૧૬)

આશાજી અવતારે અવતારે નરજી આવ્યા, આવ્યા તે ભગતોને કાજેજી;
રખીસર ઘેર શ્રી કાયમ સામી, ક્રોડ પાંચેસું પએલાજ તાર્યા,
હરી. (૪૧૭)

આશાજી વાયમણ રૂપે થયા હો સામી, સોહી તુંહી અવતારજી;
પરતક પાત્ર સોહી ભણીએ, શ્રી ઇસ્લામશાહ આપ. હરી. (૪૧૮)

આશાજી બલરાજાને પાતાળે ઘાલ્યો, એવા તે કીધા કામજી;
ભકતોની વારે સામીજી આવ્યા, આવ્યા તે આપોહી આપ.
હરી. (૪૧૯)

આશાજી કમલાધેન ભગત તાર્યા, કીધા તે ભગતોના કામજી;
બલ ચાંપીને ભગત તાર્યા, નાંખ્યા ચોથે પાતાળ. ...હરી. (૪૨૦)

આશાજી ફરસીરામે ફડસી લીધી, આવ્યા રખીઆ ઘેરજી;
પૃથ્વી મારી ફેરવી નાંખી, કીધા ભગતોના કામ. ...હરી. (૪૨૧)

આશાજી શેસ્ત્રાઅરજણ પીંજરે ઘાલ્યો, દોરી દીધી હાથજી;
તેરો અંત સામી તુંહીજ જાણે, કીરતાર કરે સો હોઈ. હરી. (૪૨૨)

આશાજી કમલાપતી ભગત તાર્યા, કીધા ભગતોના કામજી;
અવતારે અવતારે સામીજી આવ્યા રખીસરને મન ભાવ્યા.
હરી. (૪૨૩)

આશાજી રામ રૂપે સોહી નર આવ્યા, તે ઘર સીતા નારજી;
અયોધ્યા કેરો રાજજ મેલી, ચાલ્યા વનવાસ. ....હરી. (૪૨૪)

આશાજી વનમાંહે રહીને રાવણ માર્યો, દસ મસ્તકનો રાયજી;
લંકા કેરી પાજ બંધાવી, સાએર પત્થર તાર્યા. ......હરી. (૪૨૫)

આશાજી હરીચંદ્ર ભગત આપે ઉધાર્યા, તારારાણી તેની નારજી;
રોઈદાસ કુંવર સુતજ કહીએ, પોહોતા વઇકુંઠ વાસ. હરી. (૪૨૬)

આશાજી સાત કરોડ મુનીવર સીધા, સોહી હરીચંદ્ર સાથેજી;
ગીનાન વીચારી જે જીવ ચાલ્યા, તે પોહોતા દેવ દુવાર. હરી (૪૨૭)

આશાજી કાન રૂપે કઈ જીવ તાર્યા, તેનો અંત ન પારજી;
હસતા રમતા પુતના મારી, માર્યો કંસાસુર રાય. ...હરી. (૪૨૮)

આશાજી મામો કંસાસુર ભાણેજે માર્યો, તેનો અંત ન પાયાજી;
લોક દેખતા મામાને માર્યો, કીધું આપે રાજ. ......હરી. (૪૨૯)

આશાજી સહદેવ ભગત ભગતી કીધી, તેના કીધા કામજી,
ભગત ઉગારી દાણવ માર્યા, કીધા રખીસરના કામ. હરી. (૪૩૦)

આશાજી બુધ રૂપે પાંડવને તાર્યા, કીધા પાંડવોના કામજી;
જુજેષ્ઠણ ભગત ઉગાર્યા, કીધા ભગતોના કામ. ......હરી. (૪૩૧)

આશાજી દુરજોધન શાહ આપે સંગાર્યા, કોરવ સરવે માર્યાજી;
મારી દાણવ નીરવંશજ કીધા. કીધા આપોહી આપ. હરી. (૪૩૨)

આશાજી કલમાંહે પાત્ર નીકલંકી આવ્યા, નર અવતાર ઇલાહીજી;
સોહી અવતાર અલી મલેચ્છમાં બેઠા, જાણો શ્રી ઇસ્લામશાહ.
હરી. (૪૩૩)

આશાજી એણે અવતારે કાલીંગાને મારશે, દાણવને સોહી સંગારશેજી;
મારી દાણવ સામી ખેલ કરશે, રખીસર ઘેર વધાઇયું. હરી. (૪૩૪)

આશાજી કમલાકુંવર ભગત તારે, ચીણબ નગરી માંહેજી;
સાડી સાત ક્રોડ ત્યાં મોમન હોશે, નીત નીત કરે વધાઇયું.
હરી. (૪૩૫)

આશાજી સુરજા રાણી બહુ સુખ પામે, શાહજીના છત્ર હેઠેજી;
ખેલ સંપુરણ સરવે જોશે, જોશે ગુરનરનો દીદાર. ...હરી. (૪૩૬)

આશાજી દસમે અવતારે એવા થઇને ચાલો, છેલી કાયા કીધીજી;
છેલ્લા જીવ સામી ઉગારી લીઓ, કરો અનંત વધાઇયું. હરી. (૪૩૭)

આશાજી પીર પેગમ્બર ઓલીયા અંબીઆ, સરવે જીવ તમારાજી;
મહેર કરો તમે મોરા સામી, હાથીડું દઇને ઉગારો. હરી. (૪૩૮)

આશાજી હાથીડું દઇને હાથીડું દેજો, ઉતારો વસમો અવતારજી;
મહેરકી નજર કરો મોરા સામી, અમને પાર ઉતારો. હરી. (૪૩૯)

આશાજી નવસો નવાણું નદીયું વહે છે, તારો દઇને ઉતારોજી;
હોડી બેડીનો પાર ન જાણું, હાથ દઇને ઉગારો. ......હરી. (૪૪૦)

આશાજી નવનાડ નવે પરતક બેઠા, કીસ નાડે પાર બંધાવોજી;
જ્યાં જોઉં ત્યાં સામી રાજો બેઠા, બેઠા તખત રચાઇ. હરી. (૪૪૧)

આશાજી નવે નાડે તમે ભરપુર બેઠા, શેતાન દુર કરાવોજી;
ભલી બુરી સરવે તમારે હાથે, તમે સોહી પાર ઉતારો. હરી. (૪૪૨)

આશાજી ભલી કરાવો બુરી તજાવો, હરદોઇ હાથ તુમારેજી;
કીધા કરતવ માફ કરજો, તમે છો દેવ મોરાર. ......હરી. (૪૪૩)

આશાજી સોના રૂપા લાલ ઝવેર, હોશે ઉતમ કામજી;
ઉતમ કામ કરાવો મોરા સામી, તમે છો દેવ મોરાર. હરી. (૪૪૪)

આશાજી નર સોના ગુર રૂપા, હીરા રખીસર જાણોજી;
મોતી લાલ ગીનાન પીછાણો, તો જપો પીરશાહનો જાંપ,
હરી. (૪૪૫)

આશાજી કાહેર થઇને જે નર ચાલે, તે રહેશે ઘોર અંધારેજી;
મારગ જાણો તો જોત પીછાણો, ધરો મન હુશીયારી. હરી. (૪૪૬)

આશાજી ખણમાં તારે ખણ નર નીપના, નુરેઇ નુર વસાયાજી,
તે જીવ થકી નરજી નીપાયા, સો સામી જલપાણી. હરી. (૪૪૭)

આશાજી પીંઢ થકી જો કાયા આવી, કમાઇએ નરને પાયાજી;
કરો કમાઇ કરો હુશીયારી, કરો મન આનંદ. ......હરી. (૪૪૮)

આશાજી ચેતી સગો તો ચેતીને ચાલો, ધરો મન હુશીયારીજી;
કમાઇ તણા ફલ વીણીને લેશો, જાશો સરગ દુવાર. ...હરી. (૪૪૯)

આશાજી ચંદન થાઓ તો ચેતીને ચાલો, ઘસો દેહી આપણીજી;
ઘસતે ઘસતે સોરભ લાગે, ઉતમ કમાઈ થાય. ......હરી. (૪૫૦)

આશાજી રાતે સુઇ દીન ધંધે પડયા, દુનીયા સરવે સારીજી;
પડદે બેઠા શાહ સહુને જાણે, કરો મન હુશીયાર. ...હરી. (૪૫૧)

આશાજી ચાર પોહોર ચેતીને ચાલો, રાતીઆ કરો હુશીયારીજી;
માણક મોતી જોઈને લેજો, કરો એહી વેપાર. ....હરી. (૪૫૨)

આશાજી માણક મોતી ગીનાન વીચારો, ધરો શાહસું પ્યારજી;
હેત થકી તમે હેતજ રાખો, કરો મન મુરાદ. ....હરી. (૪૫૩)

આશાજી ચીતમાંહે ચેતીને આપજ રાખો, ગુરનર હય તેરી કાયા માંહેજી;
કાયા તેરી જો પીંઠ પકાવો, તો હોશે ગુરનરને સાથે. હરી. (૪૫૪)

આશાજી હીરા માણક અપુરબ લાધા, પરખો પરખણહારજી;
શરીર વેચી તમે હીરા વણજો, તો પોહોંચો ગુરનરને પાસ.
હરી. (૪૫૫)

આશાજી મારગ ચોખો મેલા કીજે, વાટ સુવાટે ચાલોજી;
સુરી નર કેરો જાપ કરશો, તો પોહોંચો ગુરનરને ઠામ હરી. (૪૫૬)

આશાજી હમતમમાંહે નહી કુછ વીણાસ, જો હોશે કીરીયા સારીજી;
દસોંદ દેતા જીવજ છુટે, પોહોંચે સરગ દુવાર. ....હરી. (૪૫૭)

આશાજી દસોંદ દેવે નીતનીત લેવે, દાનપુન સોહીજી;
ભવસાગરના ફેરા છુટે, જો દેવે દસોંદ દાન. ....હરી. (૪૫૮)

આશાજી ફલ પાકે ફલજ લેશે, તે ગુર ભરમાજીકે હાથેજી,
એક ફલના સવાલાખ લેશો, લેશો શાહજીકે હાથે. ...હરી. (૪૫૯)

આશાજી ફલ લેવાને પુરા આવે, આવે તે શાહને હજુરજી;
જુગ દેખતા ફલજ આપશે, આપશે તે આપોહી આપ. હરી. (૪૬૦)

આશાજી ફલ દેતા ફલ સહુ કોઇ પામે, કમાઈ તણા ફલ લેશોજી;
ભમર પલંગ ઢોલીઆ લેશો, લેશો લેવણહાર. ......હરી. (૪૬૧)

આશાજી ખાન મલેક સરવે ઉભા, ઉભા કરે સલામજી;
નજરે દેખતા એવા ફલ લેશો, લેંશો શાહને હાથ. ...હરી. (૪૬૨)

આશાજી સરગ ભમણમાંહે ગુરૂ ને હુરૂં, રહેશે અતિ રલીઆતજી,
નુરાની કાયા મોમનની હોશે, હોશે તેણે દીન. ......હરી. (૪૬૩)

આશાજી નીચ ઉંચ જીવડા સરવે, સામીજીના જીવ કહેવાયજી;
ઉતમ કરણી જે જીવ કરશે, ઉતમ તેઓને જાણ. ...હરી. (૪૬૪)

આશાજી ઉતમ કરણી નીચ હોશે, પાપ એહી તોલે તમે દેખોજી;
તોલતા તોલતા સુધ તમને પોંચશે, નીચ પોતાને જાણ. હરી. (૪૬૫)

આશાજી તારાશણી નીચ ઘર આવી, પણ ઉતમ તેના કામજી;
સતીઆ સોહી મુનીવર કહીએ, જે જીવ સતજ રાખે. હરી. (૪૬૬)

આશાજી રખીઆ ઘેર તે નારી રહેતી, સુખદુઃખ ગુરકું કહેતીજી;
એક દીન મારગ સાહેબે દેખાડયા, પણ ગુર વિના પંથ ન હોય.
હરી. (૪૬૭)

આશાજી ગત જુમલામાંહે હેતજ ઉપના, સાહેબે પેદા કીધીજી;
તીસ દીન રાણી દુઆ ફલ ખાતી, પોતી સરગ દુવાર. હરી. (૪૬૮)

આશાજી ગત જુમલે મીલી દુવાજ દીધી, સતગુર ભીરમાં જાણીજી;
રાજા હરીચંદ હેતજ રાખ્યો, રાખ્યો નર પરસાદે. ...હરી. (૪૬૯)

આશાજી સરગ કારણ વીશ્વામીત્ર આવ્યા, આવ્યા અયોધાપુરી માંહેજી;
કસી કાયા કારી કીધી, કીધી ગુરનરને નામે. ....હરી. (૪૭૦)

આશાજી નાર થકી એ નર ઓધર્યા, હુઆ પુરા પુરખજી;
મારગ ચોખો એહીજ જાણો, જાણો ગુરનરને ઠામ. ...હરી. (૪૭૧)

આશાજી એવા જીવ થઈને ચાલ્યા, હુઆ દીનકે કામેજી;
જુગા જુગ તેઓના નામ લીખાણા, લીખાણા માંહે સંસાર.
હરી. (૪૭૨)

આશાજી તે રખીસરને ઘેર હુઈ વધાઈ, તેને ધરમે પાર ઉતાર્યાજી;
તેના ધરમ અમ થકી પાયા, પાયા સતપંથ સાર. ...હરી. (૪૭૩)

આશાજી રખીસર જેવા થઇને ચાલો, તો પોહોંચો સરગ દુઆરજી;
તે જેવી કરણી કરશો, તો પોંચશો સરગ દુવાર. ...હરી. (૪૭૪)

આશાજી અમે શાહજીકે હાટ વેચાણા, મેરા નહી કુછ ચાલેજી;
અમારા વચન જે જીવ માને, તે હોશે સરગ દુવાર. હરી. (૪૭૫)

આશાજી ગીનાન વીચારી તમે ચાલે, કરો ગુરજીસું હાલજી;
જોત જગાડી જુમલો બેઠા, હોશે જેજેકાર. ... ...હરી. (૪૭૬)

આશાજી પાંચ મલીને વીમરસ કીજે, કરજો હરસું હેતજી;
ઘેર થકી તમે ધરમસરા આવો ધરમી ધરમ ચલાવો. હરી. (૪૭૭)

આશાજી પુનવંત કાયા પુન રચાવો, પુને પુન લીખાણાજી;
વચન અમારા સાચા થાશે, ચાલશે જુગાજુગ વાત. હરી. (૪૭૮)

આશાજી પાએ પદમં ને બાર કલાસું, ઉગી નરજી બેઠાજી;
કાયમ ખેલ તે આપે રચાવે, કરશે સોહી સાર. ......હરી. (૪૭૯)

આશાજી એવા નર આજજ બેઠા તાસું પ્રીતજ રાખોજી;
પ્રીત રાખી તમે હેતસું ચાલો, તો પામો સરગ દુવાર. હરી. (૪૮૦)

આશાજી વરરાજા વર તખતેજ બેસે, વીશ્વ કુંવારી પરણેજી,
તે માંહે તમે મુનીવર મલશો, મલશો સેહેનજ માંહે. હરી. (૪૮૧)

આશાજી સહેન સઘલો ઘર આંગણ બેસે, ચોરી આપ ચીત્રાવેજી;
એનસીયા કુંતા માતા દ્રોપદી આવે, આવે તે હરીચંદ્રની નાર.
હરી. (૪૮૨)

આશાજી ભુંગળા તુરી સેર શરણાઇ, સેહેને સેહેન વજાવેજી;
તાલ તંબોડા બહુતેરા વાજે, વાજે ચોરી પાસ. ......હરી. (૪૮૩)

આશાજી મોતી કેરા તોરણ બંધાશે, હીરે પાર બંધાશેજી;
સોના રૂપાના થંભ ચીતરાશે, એવી સરવે રચના થાયે. હરી. (૪૮૪)

આશાજી ચોધાર એક પાર બંધાએ, સો બાંધશે હુરા હુરજી;
રાતો ઉજળો રંગ રાખશે, કરશે સામ સાર. ....હરી. (૪૮૫)

આશાજી નીલીપીલી સન્યા બાંધે, કુંગરા કેરી પારજી;
ચોકી ઉપર તેજજ સોહીએ, સોહીએ ત્યાંજ સાર. ...હરી. (૪૮૬)

આશાજી એસી જોત શાહ જગાવે, ચોરી ઉપર જાણોજી;
કલપ જુગના જીવડા મલશે, હોશે જેજેકાર. ......હરી. (૪૮૭)

આશાજી એવા સેહેન માંહેજ તો આવો, જો તમે સતે ચાલોજી;
મનગમતા તમે ફલજ લેશો, લેશો શાહને હાથ. ...હરી. (૪૮૮)

આશાજી સીરછત્ર શાહ આપે રચાવે, ધરમીને હેઠ બેસાડજી;
ધરમી જે કોઇ ધરમજ જાણે, પાપ ન કરે લગાર. ...હરી. (૪૮૯)

આશાજી કલજુગમાંહે પાપ અતી વરત્યા, તે માંહે ધરમ રાખોજી;
એક દેશો તેના બહુ ફલ લેશો, સહુથી ઉતમ કહેવાય. હરી. (૪૯૦)

આશાજી અંતકાળ માંહે તમે છો રાજા, હમ હું તેરા દાસજી;
તે વેલામાંહે સંભાલીને લેજો, હાથીડું દઇને તારો. ...હરી. (૪૯૧)

આશાજી કંઈ જીવ ત્યાં ભુલી જાશે, તે માંહે કોણ સંભારેજી;
ચીત દઇને મહેરજ રાખો, હમઇ તેરા દાસ. ....હરી. (૪૯૨)

આશાજી મહેર કરો મોરા સામી, દયા કરી ઉગારોજી;
વનમાંહે અમે એકલા રહેવે, તે વન સરવે તારો. ...હરી. (૪૯૩)

આશાજી તમ દીઠે વન મોરી ચાલે, ચાલે સરવે સાથેજી;
નજર કરતા સરવેઇ ચાલે, ચાલે સરગ પઇયાર. ......હરી. (૪૯૪)

આશાજી હમ બંદા હમહી વીનવું હમ તેરી ફરીયાદજી;
કાચી પાકી સરવે તારો, તે તમે ઉગારો. ... ...હરી. (૪૯૫)

આશાજી રેતમાંહે હીરા બેઠા તેનો મુલ ન જાણુંજી;
પારખું હાથે જઇને પાયા, તબ હુઆ હીરા લાલ. ...હરી. (૪૯૬)

આશાજી હમ સો રેત તમસો હીરા, ઉસમે પારખું કોણજી;
નજર તમારી મહેરકી હોવે, તો ભરમા સુણાવે જ્ઞાન. હરી. (૪૯૭)

આશાજી તમે પારખુ તમે હીરા, હમ સો કુછ નાંહીજી;
સીસું શોધી રૂપું કરવું, કરો સો આપોહી આપ. ...હરી. (૪૯૮)

આશાજી તમેહી માતા તમેહી પીતા, તમેહી મોરા સામીજી;
સીરબંધ તમે બાંધો મોરા સાંહી, અણતકો ભાર ઉઠાયે.
હરી. (૪૯૯)

આશાજી અણતકો ભાર સરવેઇ પાયો, હક સાચ પીછાણોજી;
પીર હસન કબીરદીન ગુર એમહી બોલ્યા, બોલ્યા તે સાચોઇ સાચ.
હરી અનંત અનંત હરી અનંતેજો સામી શાહ અનંતેજો અંત
તુંહી જાણેજી; (૫૦૦)

સ મા પ્ત.

અનંત અખાડો

આ ગ્રંથમાં આવેલા અઘરા શબ્દોનો શબ્દકોષ.

અ

અઉઠ–સાડાત્રણ (કરોડ)
અખાડો–મેળો, સમુદાય, લડાઇનું મેદાન.
અગવા–આગેવાન.
અદકા–વધારે.
અદલ ઇન્સાફ, ન્યાય.
અદલ ફિરોઇ–ઇન્સાફી.
અનંત–અપાર, જેનો છેડો નહિ હોય એવો, અસંખ્ય.
અપુરબ અપુર્વ, અગાઉ નહિ બનેલ હોય એવું.
અભિયાગત–સંતપુરૂષ, હાઝર ઇમામ.
અભેદે–જેમાં કાંઇ સાર ન નિકળી શકે એવું.
અમર–હુકમ.
અમી–અમરત.
અરજણ–પાંચ પાંડવોમાંના એક ભાઇ
અલખ–ઓળખી શકાય નહિ તેવો અકળ
અસાહેબા–મહાત્માઓ.
અવર=બીજો.
આરાધો–સેવા કરો.
આરો–ઉપાય.
આશાજી–યા શાહજી, યા મૌલા.
આહાર–જમણ.
ઇમામ પાત્ર–હાઝર ઇમામના જાનશિન.
ઇમામ પૂરી–હાઝર ઇમામના રહેઠાણવાળુ શહેર, દરખાનું.
ઇશ્વર–મહાદેવ.
ઉખડી જાશે–નાશ પામશે, બે ઇમાની થાશે.
ઉગારો–બચાવો.
ઉજળો–સફેદ.
ઉંઠ–સાંઢીયો, ઉંટ.
ઉણિયાચારી–ઓછાં ધર્મી, સદાચારમાં ખામીવાળા.
ઉત્પ્રત્ત–પેદાશ.
ઉત્તમચંદ–સર્વોતમ.
ઉતાર–ફેંકી દેવા યોગ્ય, કચરો.
ઉપત–આવક.
ઉપનું–પેદા થયું.
ઉપાવે–બનાવે, રચે.
ઉમાયો–આજીજી કરી.
એકાર–સમાન, સરખી રીતે.
એકીમોરે–એક તરફ મોઢું રાખીને, એક તરફ.
એરાકખંડ–ઇરાક દેશ.
એલે–ફોગટ, નકકામું.
એંધાણી–નીશાની.
ઓઢાએસે–માથે ધરશે.
ઓધર્યા–મુકિત પામ્યા.
ઓલીયા–ખુદાના દોસ્તો.
અંત–છેડો.
અંબિયા–નબીઓ.

ક

કટક–લશકર.
કપે–કાપે, સંહારે.

કમાઇ–કરણી, બંદગી.
કલમાંહે–કળિયુગમાં.
કલર–રેતાળ જમીન.
કલા–અવતાર.
કલી–કલીયુગ.
કરતવ–કાર્ય.
કરસના–કૃષ્ણવર્ણા.
કસી–ચકાસણી કરી.
કાજી–ન્યાયાધીશ.
કાયમ–અવિનાશી, કયામતના દિવસે સવારી કરનાર ઇમામ.
કાયા–મનુષ્યાવતાર.
કારી–મુક્તિ, ઇલાજ.
કાલિંગો–શયતાન, કળિયુગમાં દઇત્યોનો રાજા.
કિન્નર–દેવતાઓની એક જાત છે.
કિરતાર–ખાલિક, સરજણહાર.
કીરીયા–કર્મ, બંદગી.
કેશવ–ખુદાતઆલા.
કોરવ–કૌરવો, ધૃતરાષ્ટ્રના એક સો પુત્રો
કંથી કંથી–કહીને, રચીને.

ખ

ખટઘડી–છ ઘડી, આશરે અઢી કલાક.
ખણુગ–તલવાર.
ખણમાંહે–ક્ષણવારમાં, પળમાં.
ખપત–જાવક.
ખલક–જગત.
ખાન–સરદાર.
ખાલ–ચામડી.
ખીણા–અલ્પ, ક્ષીણા.
ખુરીયુ–ઘોડાના ડાબલા
ખેલ–રમત.
ખેહ–ધુળ.
ખંડો–ખંડન કરો, જુઠો ઠરાવો.

ગ

ગજાગેમર–મદમસ્ત હાથી.
ગત–જમાત.
ગ્નાન–પીરનો બોધ.
ગમાયા–ખોઇ દીધા.
ગાડો–દફનાવો.
ગાંગીયો–ભિષ્મ.
ગીરીયા–આજીજી.
ગુજારે–પાપ પ્રકાશી તોબા માંગે.
ગુણશે–ડોલશે, (ગજાગેમર ગુણશે એટલે મદમસ્ત હાથીઓ ડોલતા હશે.)
ગુને–પાપથી.
ગુરૂ–સતગુરૂ.
ગુસાંઇઆ–નાથ.
ગોપીવર–શ્રી કૃષ્ણ, ખુદાતઆલા.
ગોવિંદ–ખુદાતઆલા.

ઘ

ઘરસર–ઘરેઘર.
ઘાએસે–ઝાટકે દેશે.
ઘોર અંધાર–દોઝખ.

ચ

ચલતર–તકીઓ, ખોટો દેખાવ, રમત.
ચારાધારી–ચરી ખાનારા જનાવરો.
ચેતાયા–ખબરદાર કર્યા.
ચેન–રમત.
ચોધાર–ચારે બાજુ,
ચોરી બાંધવી–લગ્ન કરવા માટેની એક ક્રિયા.

ચોવરણા–ચાર રંગના, જુદા જુદા પ્રકારના

છ

છપશે–ઢંકાઇ જશે.
છપે–ગેબ થાય.
છમછર–સંવત્સર, સન.

જ

જખ–યક્ષ, દેવતાઓની એક જાત.
જાગે–ઉઠે.
જાલી–પકડી, ઝાલી.
જુગપતી–ઇમામે ઝમાન, ઝમાનાના ધણી.
જુગનાથ–હાઝર ઇમામ, સાહેબુલ ઝમાન.
જુગ–જમાતો.
ઝુલફિકાર–હ. અલીની તલવારનું નામ છે.
જુલેશે–ફરકશે.
જોત–તેજ, નૂર.
જંજાર–જંજાળ, દુનિયાની માયા.
જંપુદીપ–હિંદુસ્તાન.

ઝ

ઝીકર–નામ સ્મરણ, બંદગી.

ટ

ટલાઇ–મટી ગઇ.
ટલીઆ–ખરાબ થયા.

ઠ

ઠામે–ગાદીએ, જગ્યાએ.

ઢ

ઢુંઢીયા–શોધ્યા, ગોત્યા.

ત

તડ–તીર, કાંઠા.
તતવ–મર્મ.
તપ–બંદગી.
તપીઆ–ઇબાદત કરવાવાળા.
તારો–હુશીયાર તરવાવાળો.
તારો–પાર ઉતારો, મોક્ષ આપો.
તુરી–ઘોડો.
તુરી–એક પ્રકારનું લશ્કરી વાજીંત્ર.
તુરીંગ–ઘોડો.
તેરે–તારૂ.
તોહોક–હાંસડી.
તંબલ–નગારા.
ત્રકલિ–હાથે સુતર કાંતવાનું સાધન.
ત્રિભોવર સ્વામી–ત્રણ ભુવનનો ધણી, ખુદાતઆલા.
ત્રિલોક–સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળના લોકો.
ત્રુઠો–ઘણા જ ખુશી થયા.

થ

થર–સ્થિર, કાયમ.
થાન–સ્તન, થાનોલા.
થાપ્યા–નકકી કર્યા.
થુડ–થડ.

દ

દદામા–ઢોલ.
દલ–લશકર.
દશવંદી–ચોખી દશોંદ આપનાર.
દાતાર–બક્ષણહાર.
દાયમ–હમેશાં.
દારોદાર–બધી ડાળીઓમાં.
દાલિદ્ર–અત્યંત ગરીબાઇ.
દાસ–સેવક.
દીન–ધર્મ.
દીન રહેમાન–ગરીબ ઉપર દયા કરનાર.
દીન રહેમાન–ખુદાઇ ધર્મ.
દુજા–બીજો.

દુલદુલ–હ૦ અલીના ઘોડાનુ નામ છે.
દુર ચુકાવો–નાશ કરો.
દુરસ્ત–ખરૂં, બરાબર.
દુલાવો–ડોલાવો, ડગમગાવો.
દુવારે–બારણે.
દેવ–ખુદાવંદ.
દોઆગણુ–દુ:ખીઆરી, ન ધણિયાતી.
દોએલી–કઠણ.
દોયલો–વસમો.
દોર્યા–ઉતાર્યા.
દોશ–ગુન્હો.

ધ

ધધામા–મોટા ઢોલ.
ધર-બારણું.
ધરમપુત્ર–યુધિષ્ઠિર.
ધર્મસરા–જમાતખાનું.
ધાવે–દુધ પીવે.

ન

નરગ–દોઝખ.
નરપરવર–હ૭ કાયમ (અ.)
નરવંશ–નિર્મુળ, નિર્વંશ.
નવનાડ–નવદ્વાર, નવ પ્રકારની નાડીયું.
નાગા–ખુલ્લું.
નાદ–અવાજ.
નિરંજન–દેખાય નહિ તેવો.
નિરવાણ–નકકી, ખરેખર.
નિરમલ–સાફ.
નિશાન–વાવટો.
નીલા–લીલા રંગની.
નીવેડા–ફેંસલો.
નીસ્તાર–નિવેડો, ફેંસલો.
નેહાર–ખ્યાલ.

પ

પઇયાર–પાતાળ.
પટોલા–સુંદર વસ્ત્રો.
પડશે–પડાવ નાંખશે.
પડીયે–કાગળનાં પડીકામાં.
પતિઅણુ–ભરૂષો રાખ્યો.
પદમ–કમળ જેવું ચિન્હ.
પરખો–ઓળખો.
પરતક–જાહેર.
પરલે પડશે–અધોગતિ થશે.
પરવ–અવતાર.
પરવરીઆ–અવતાર ધરી આવ્યા.
પરિઆણુ–શરૂઆત, વિચારણા.
પરિવાર–વંશ.
પલત્ર–આખરત.
પાએ–પગમાં.
પાખરી સ્વારી કરી.
પાખંડ–ધુતારાવેડા.
પાઘ–પાઘડી.
પાછમે–પશ્ચિમ દિશાએ.
પાયા–મળ્યા.
પારે–પાળે, પુરા કરે.
પાવલ–ન્યાજ.
પાંચ ઇન્દ્રિ–આંખ, કાન, નાક, જીભ, ત્વચા.
પાંતી–ભાગ.
પુરી–સંપુર્ણ.
પુરૂખ–નર.
પેગમ્બર–ઇલાહી સંદેશો લાવનાર.
પેચા–પીળાશ પડતા રંગના.

ફ

ફજલ–દયા.
ફરતાર વેળા–કળિયુગની સાંજ.

ફરમાની—હુકમ પાળનાર.
ફરિયાદ—અરજ.
ફીટફીટ—ખરાબ, ધિક્કારવા યોગ્ય.
ફેરા ફરાવી—લગ્નની ક્રિયા કરી.

બ

બહુરૂપે-ઘણાં સ્વરૂપમાં.
બહોત—ઘણાં.
બુઝર્ગ—મહાન.
બુરાક—દૈવી ઘોડો.
બેસ—ભાત, રંગ.

ભ

ભઠ પડયો—હેફ છે.
ભણે—બોલે.
ભરણુ ભરેશે ભોગો આપશે, માંગ્યા મુજબ પુરૂં કરશે.
ભરથાર—પતિ, ધણી.
ભરમા—બ્રહ્મા, હિન્દુ શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલા ત્રણ મોટા દેવોમાંના બીજા દેવ.
ભરમાજી—પીર સદરદીન.
ભાખી—કહી.
ભુત-અજડ, મુર્તિ, અસુરી જીવ.
ભુંગળા—બ્યુગલો.
ભેદ—મર્મ.
ભેરીયું—શરણાઇયું.
ભ્રાંત-શક.

મ

મએસર—શીવ, હિન્દુ શાસ્ત્રમાંના ત્રણ મોટા દેવોમાંના ત્રીજા દેવ.
મધમ—અધમ, નીચ.
મધુસુદન—ખુદાતઆલા.
મન—દિલ.
મયા—મહેરબાની.
મલેક—બાદશાહ.
મસાલો—દીવડાઓ.
મહોર—સીલ, છાપ.
મહાબંધવ—મોટાભાઇ.
મહામદ—હ૦ મહમદ મુસ્તફા. (સ.)
માણે—ભોગવે.
માનખા—મનુષ્ય.
માહાદીન—રોઝે ક્રિયામત.
મીજાન—કાંટો.
મીલછ—મેલાં મનનાં, મલિન ઇચ્છાવાળા.
મુરાદ—ઇચ્છા.
મુલચોક—બેસવાની મુળ જગ્યા.
મુલેમુલ—બધાં મુળમાં.
મુસ્તક—માથું.
મેઘા—મેઘલોક, દેવોની એક જાત છે.
મેડીયો—મેળવો, આપો.
મેલાણ—છાવણીઓ નાંખો.
મેલા મિલાવો—ભેગા થાઓ.
મેલી દેજો—છોડી દેજો.
મોરી—ફાલી ફુલી.
મોરે થાશે—આગળ થાશે.

ર

રખીયા—ભકતજન.
રગતા—લાલ રંગના.
રતન—હીરો, અમુલ્ય પદાર્થ.
રમીજમી—ખેલ રમત કરી.
રસકસ—મોહ, માયા.
રવછાયા—ધુળનાં વાદળાં.
રહેમાન—દયાળુ.
રળિયાત—ખુશી.

રાયોજન–રાજન, બાદશાહ.
રૂમરાહે–બાલેબાલે વસી રહેલો.
રોમરાએ–વાળ, મોવાળા.
રંડાઇ–વેડફાઇ.

લ

લખાય–લેખામાં લેવાશે.
લખાયા–ઓળખાણો.
લગણ–સુધી.
લીઅણા–સ્વિકારી.

વ

વએસે–ચાલશે.
વગોયા–હલકા બન્યા, વગોવાયા,
વધાયું–મુબારકી.
વન–જંગલ.
વર–ધણી, વરદાન.
વરદાતા–વરદાન દેનારા.
વરદાન–જે માંગે તે આપવું.
વરનુ–રંગનું.
વરસ્વામી–વરદાન આપનાર મૌલા.
વરાકે–વણાંકે, વિજળીની ઝડપે.
વશ–તાબે.
વસમો–કઠણ.
વસવા–વિશ્વને, વિશ્વ કુંવારીને.
વળગા–પાલવ પકડયો.
વાટ–રસ્તો.
વાટ જ લુંટશે–ફરેબ આપશે.
વાર્યા–પાછા મેળવ્યા.
વારે કેરો પુરખ–હાઝર ઇમામ.
વીખડી–વસમી, કઠણ.
વીણસી–બગડી.
વીણાસ–બગાડ.
વીમરસ–ધાર્મિક ચર્ચા.
વીરલા–જવલ્લેજ, વીરપુરૂષો.
વીરોધી–કાપી.
વેતરણી–પુલસરાત.

સ—શ—ષ

સદાયા હમેશાં.
સફાયત–વખાણ, ભલામણ.
સમર–યુધ્ધ.
સમાણા-સમાવેશ થયો.
સમાર્યા–સરખાં કર્યાં, દુરસ્ત કર્યા.
સરગભવન–બહેસ્ત.
સરાપ–બદ દુઆ.
સ્વામિ–માલિક, ધણી.
સવારે–સ્વારી કરશે.
સંગ–સાથે.
સંધ–છેડો.
સંધાર્યા–માર્યા.
સંધ્યા–ત્રણ વખતની મુકરર કરેલી બંદગી.
સંધ્યાવેળા–સુર્ય અથમતી વખતનો સમય, સાંજ.
શાહ–હાઝર ઇમામ.
શાહ પરવ–હાઝર જેમો, ઇશ્વરી અવતાર.
સાધ–સિધ્ધ પુરૂષ.
સાર–સંભાળ.
સાર શરીર–શરીરની દશોંદ.
સાહેર–સમુદ્ર.
સાંખ–ઇજ્જત.
શીલ–પવિત્ર.
શીલવંતી–પાક દામન.
સીદકે–સચ્ચાઇથી.
સીધા–પાર ઉતર્યા.

સીફ–છીપ.
સીર–માથું.
સીર–બાણ, શર.
સીરબંધ–પાઘડી.
સીંધડીયે–એક જાતનું લશ્કરી વાજીંત્ર.
શુકરાના કરવા–ઉપકાર માનવો.
સુરીનર–દેવતા, હાઝર ઇમામ.
સુજ્નતા–પિછાણતા.
સુજદેમેં આયા–નમન કર્યું.
સુત-પુત્ર.
સુધ-ખબર.
સુલતાન–બાદશાહ.
સુરત–સ્વરૂપ, રૂપ.
સુરનર–દેવતા.
સુરીનર–બહાદુરો.
સુવાટે–સત્પંથે.
સેતરદીપ–શેતુરના આકારનો પ્રદેશ.
સેતા–સ્વેતા, સફેદ રંગના.
સેષ્ટિ–દુનિયા.
સેર–એક પ્રકારનું યુધ્ધનું વાજીંત્ર.
સેહેન–સેના, લશ્કર.
શોધી–કિમિયો કરી.
સોજાણે–સમજે, ઓળખે.
શોરભ–સુગંધ.
સોહદેવ–પીર સદરદીનનો લકબ છે.
સોહાગી–સોહાગણ, ધણિઆતી.
સરેવા–બંદગી.
શ્રી સારંગધર–ખુદાતઆલા.

હ

હથવાડો–હસ્ત મેળાપ, પરણતી વખતની ક્રિયા.
હમ–અમારા.
હરાયા–ગુમાવ્યા
હરાવો–ખોઇ નાંખો.
હરી–ખુદા.
હરીશ્ચંદ્ર–ખુદાઇ નુરનું પ્રતિબિમ્બ ધરાવનાર, પીર સદરદીનનો લકબ છે.
હલહલકાર–હોહાકાર.
હલાક–ખુવાર.
હસતી–હાથી.
હસનાપુરી–જુનું દિલ્હી, પાંડવોની રાજધાનીનું શહેર.
હંસા–આત્માઓ, જીવો.
હંસાજીના રાજા–રૂહાનીઓના માલિક, ખુદાતઆલા.
હાટ–દુકાન.
હાથીડું–હાથ.
હાલ–પાપની કબુલાત કરી માફી માગવી, વર્તન.
હાલ વાયકે–ચાલુ ફરમાન પ્રમાણે.
હીણા–હલકા.
હીણાખીણા–ઉણાપુરા.
હીયારી–હૈયા ધારણ.
હિન્દુ કેરી–હિન્દુઓના જેવી.
હુરાંઉ–અપ્સરાઓ.
હેરાન–દુઃખી.
હોવે સાર–ચેન પડે.

અ નં ત   અ ખા ડો

શબ્દોની અનુક્રમણિકા.

સુચના:—આ પુસ્તકમાં આવતા નીચે આપેલા શબ્દો જે પાઠોમાં આવેલા છે, તે પાઠોના નંબર, શબ્દોની સામે આપેલા છે.

અથરવેદ—૨૨૧, ૩૧૭.
અભિયાગત-૩૦૩.
અમરાપુરી—૩૫, ૨૮૩.
અમરીખ—૪૧૦.
અમી—૧૪૩, ૧૫૦.
અયોધ્યા—૪૨૪.
અરજણુ—૧૬.
અલી—૮, ૭૬, ૭૭, ૯૨, ૧૦૦, ૧૪૧, ૧૮૯, ૧૯૦, ૨૩૭, ૨૯૨, ૩૧૭, ૩૨૯, ૩૭૬, ૩૭૭, ૪૩૩.
અહંકાર—૧૬૦, ૧૬૧.
ઇમાન—૧૮૨.
ઇમામ—૩૧, ૨૩૪, ૩૬૮, ૩૯૨.
ઇસ્માઇલ પીરસ્તા—૧૩૯.
ઇશ્વર—૧૩, ૧૪.
ઇંદ્રી—૩૦૧, ૩૦૬, ૩૦૭.
ઉંચ—૪૨, ૨૨૩, ૨૨૪, ૨૭૯.
એનશીયા—૧૪૭, ૪૮૨.
એસ્લામશાહ (ઇસ્લામશાહ)—૧, ૮, ૪૫, ૬૧, ૭૪, ૨૧૭, ૨૪૯, ૨૭૫, ૨૮૧, ૩૬૩, ૪૧૮, ૪૩૩.
એરાક ખંડ-૮, ૭૫.
કપુર—૧૦.
કહેક—૪૩, ૧૩૫, ૨૧૦, ૨૭૬, ૨૮૧,
કમાઇ—૧૬૫, ૨૧૩, ૨૧૫, ૨૨૭, ૨૨૮, ૨૬૦, ૩૭૨, ૪૪૮.
કમલાકુંવર—૨૨૫, ૨૩૧, ૨૩૨, ૪૩૫.
કમળાધેન—૪૨૦.
કમળાપતી—૪૨૩.
કલ—કલીકાર—કળયુગ—૯, ૨૫, ૨૬, ૩૫, ૫૫, ૬૪, ૯૨, ૯૩, ૯૪, ૧૧૦, ૧૧૧, ૧૧૨, ૧૧૩, ૧૫૨, ૧૫૩, ૨૨૦, ૨૪૬, ૨૪૭, ૨૪૯, ૨૮૮, ૨૯૦, ૩૨૧, ૩૭૫, ૩૮૪, ૩૮૯, ૩૯૧, ૪૯૦.
કલમા—૧૭૯.
કરતાજુગ—૧૦૮, ૪૦૭, ૪૧૬.
કાન—૪૨૮.
કાયમ—૨૫, ૭૮, ૧૯૧.
કશમીર—૪૧૪.
કાસમશાહ—૨૯.
કાલિંગો—૯, ૨૫, ૨૯, ૭૨, ૭૮, ૪૩૪,
કિનર—૧૮.
કીરીયા—૧૬૦, ૨૧૩, ૩૫૯, ૩૬૦, ૩૭૨.
કુન્તા—૧૪૭, ૩૧૨, ૪૮૨.

ક્રારભ (અવતાર)–૪૦૮, ૪૧૧.
કોરવા–૩૧૪, ૩૫૩.
કંશાસુર–૪૨૯.
ખમતા-ખમીયા–૨૦૬, ૩૭૨.
ખુરાસાની–૧૪૫.
ગેત–૧૧૫, ૧૧૬, ૩૪૭, ૩૪૮.
ગીરીયા–૧૬૦.
ગોરખ–૧૩.
ગોવિંદ–૩૨.
ગાંગીયા–૩૪૧.
ચીણબ–૭૧, ૭૨, ૪૩૫.
છ દરશન–૩૪૭.
જખ (૯૯ કરોડ)–૧૮.
જુજર (વેર)–૩૧૭.
જુજષ્ઠણુ–૩૦૭, ૪૩૧.
જંપુદીપ–૧, ૬૬, ૬૮, ૭૫, ૭૭, ૯૮, ૧૩૬, ૧૯૨, ૨૮૪.
ઝુલફ્કિાર–૧૧.
તખતે બેઠા–૩૫૦.
તપ–૨૧૧.
તમાકુ–૩૯૦.
તારારાણી–૪૨૬, ૪૬૬.
ત્રેતા યુગ–૧૦૮.
દસબંધી–૩૦૫.
દસોંદ–૮૨, ૧૦૫, ૧૦૬, ૧૫૫, ૨૫૬, ૨૫૯, ૩૦૨, ૩૪૮ ૩૪૯, ૩૫૦, ૩૫૧, ૩૫૩, ૩૫૬, ૩૫૮, ૩૬૦, ૩૬૧, ૩૬૨, ૩૬૩, ૩૬૪, ૩૬૫, ૩૬૮, ૩૬૯, ૩૭૦, ૩૭૨, ૩૮૩, ૩૮૪, ૩૮૬, ૪૫૭, ૪૫૮.
દયા–૧૦૭, ૧૨૭, ૩૨૧, ૪૯૩.
દાન–૧૬૫, ૩૬૭; ૪૫૮.
દીદાર–૧૯, ૧૨૮.
દુઆપુર (જુગ,–૧૦૯.
દુરજોધન–૪૩૨.
દુલદુલ–૨૩૮.
દોઝખ–૧૩૫.
દ્રોપદી–૧૪૭, ૩૧૨, ૪૮૨.
ધરમ–૧૧૭, ૩૦૨:
ધરમપુત્ર–૧૬.
ધરમસરા–૪૭૭.
નકલંકી–૩૫૦, ૩૯૪, ૩૯૬, ૪૦૮. ૪૩૩.
નકુળ–૧૭.
નબી–૧૫૩.
નમીયા–૩૦૨.
નસીરદીન–૩૮૦, ૩૮૨.
નર–૪૧૭, ૪૪૭, ૪૪૮.
નર અવતાર–૭૬, ૩૧૮, ૪૩૩.
નકલંકી–૩૯૪.
નરગ–૧૨૬, ૧૨૮, ૨૦૦, ૨૦૧.
નરસિંહ (અવતાર)–૪૧૪, ૪૧૬.
નિયમ–૩૦૨.
નિમાજ–૧૭૮.
નિંદા–૩૦૮, ૩૦૯, ૩૧૦, ૩૧૧.
નુર–૧૩૫, ૩૯૯.
પએલાજ–૪૧૫, ૪૧૭.
પાપ–૧૧૬.
પાવલ–૧૩૨, ૧૩૩, ૧૩૪.
પુતના–૪૨૮.
પાંડવ–૧૪૫, ૩૧૩.
ફરતારવેળા–૩૯૨.
ફરસીરામ–૪૨૧.
ફાતમા–૨૮૯.
ફીરાઇ ફીરસ્તા–૧૯૨.
બંદગી–૨૦૩, ૩૬૯, ૩૭૦.
બલરાજા–૪૧૯, ૪૨૦.

બુધ-૪૩૧.
બુરાક-૧૫૧, ૪૦૦.
ભાદર નદી-૯૬.
ભીમ-૧૬.
ભીરમાજી-૧૩, ૧૪, ૪૯, ૧૭૧, ૨૪૮, ૨૭૭, ૪૫૯, ૪૯૭.
મએસર-૧૪.
મચ્છ (અવતાર)-૪૦૪, ૪૦૭.
મધુકિટક-૪૦૯.
મસીત-૧૭૮,
મહામદ-૩૪૨, ૩૯૭.
મહાદન-૭૯, ૮૧, ૮૨, ૨૬૦.
માયા-૧૬૩, ૨૯૩, ૩૪૧.
મુલસ્તાન-૨૯, ૬૪.
મુસલમાન-૧૭૭, ૧૮૦, ૩૧૭, ૩૧૮, ૩૮૧.
મેઘા-૧૮.
મેર (પરબત)-૭૧.
મોમન. ૧૧૩.
મોરદાણુવ-૪૧૩,
રસુલ-૩૭૫, ૩૭૬.
રાબીયા-૨૮૯.
રામ-૪૨૪.
રાવણ-૧૬૨, ૪૨૫.
રૂખમુગત-૪૦૬.
રૂગ (વેદ)-૩૧૭.
રોહીદાસ-૪૨૬.
લોઢાની ભીંત-૧૨૧, ૧૬૧
લંકા-૧૬૨, ૪૨૫.
વાયમણ (અવતાર)-૪૧૮.
વારા (અવતાર)-૪૧૨.
વીજરઠણ-૩૭૪.
વીદરવ્યાસ-૩૭૫.
વીમરસ-૪૭૭.
વીશનવ-૩૧.
વીશ્વકુંવારી-૧૪૮, ૧૪૯.
વીશ્વામિત્ર-૪૭૦.
વેતરણી-૧૯૯.
વેદ-૩૫૬, ૪૦૫.
શમ્સ (શાહ)-૩૭૮.
શમશદીન (પીર)-૧૩૭.
શરાબ-૩૯૦.
શામ (વેદ)-૩૧૭.
શેસ્ત્રાઅરજણ-૪૨૨.
સતપંથ-૮૪, ૮૫, ૧૨૮, ૧૩૧, ૧૭૨,
સદરદીન-૪૪, ૪૭, ૬૦, ૧૧૦, ૨૭૭, ૩૮૬.
સરબધી-૩૦૫.
સહદેવ-૪૩૦.
સંખાસુર-૪૦૫, ૪૦૬.
સંખ્યા-૨૫૨, ૨૫૪.
સાબરમતી-૨૫૦.
સાહેબદીન-૩૮૨.
સીતા-૨૮૯, ૪૨૪.
સુરજનરાણી-૪૩૬.
સુલતાન-૪૮.
સેંતરદીપ-૮.
સેવા-૨.
સોહદેવ-૧૭, ૩૪.
હરિશ્ચંદ્ર-૩, ૧૪૭, ૪૨૬, ૪૨૭.
હસનાપુરી-૨૭૭, ૩૦૯.
હસનકબીરદીન-૫૯, ૮૦, ૧૨૦, ૧૫૭, ૩૧૩, ૩૮૫, ૩૮૬, ૫૦૦.
હસનશાહ-૩૬, ૪૯, ૧૦૨.
હિન્દુ-૧૭૭, ૧૮૦, ૧૮૧, ૩૮૧.
હીણાખીણા-૩૨૬.
હુરાં-૧૪૩, ૧૪૪, ૨૮૬, ૨૯૭, ૨૯૯, ૩૦૦, ૩૦૧, ૪૦૧, ૪૬૩.
હુશેની-૧૨.